

Giới thiệu Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!

Hắn là một hotboy được coi là nam thần trong lòng của mọi cô gái nhưng tính cách lại cực kỳ lạnh lùng. Từ nhỏ đã sống một cuộc sống vương giả bởi gia đình hắn sở hữu tập đoàn lớn nhất nhì thế giới.

Nàng có gia thế bí ẩn, tính cách vui vẻ hòa đồng.

Hắn và nàng gặp nhau trong một vụ tai nạn và cũng từ lúc đó tình yêu giữa hai người đã nảy sinh.

Mời các bạn đón đọc và theo dõi truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Giới thiệu nhân vật

Mạc Thiên Dì (Nó): Sống chung với mẹ từ nhỏ trong hẻm nghèo (Gia thế vẫn là một bí ẩn) 16 tuổi, vui vẻ, dễ thương, sở hữu làn da trắng hồng, Giọng hát hay trong sáng. Mn Hay Gọi Nó Là Dì Dì

Bạch Vương Thần (Hắn): Là nam thần của tất cả cô gái, là Hotboy hạng 1 của trường danh giá. Gia Thế là con trai một của Tập đoàn lớn nhất nhì thế giới, 16 tuổi, lạnh lùng.

Phạm Thanh Nhi(Cô): Bạn Thân của nó, 16 tuổi. Gia đình là tập đoàn thời trang nổi tiếng. Cô có vẻ đẹp đoan trang, Quậy, Vui vẻ.

Nhất Tiểu Hàn(Anh): Bạn Thân của Hắn -.- 16t Nhây, Lầy, Vui Tính. Cũng là tâm điểm của các cô gái. Gia thế là con trai của tập đoàn đứng hạng 3 Thế giới, và cũng là hotboy hạng 2 của trường.

Quách Khả Doanh(Cậu): Bạn của nó, Đẹp trai kh kém hắn. Ấm áp, Dịu dàng đối với mọi cô gái và có tình cảm đặc biệt với nó. Gia đình mở cửa hàng Mỹ Phẩm Nổi tiếng Khá Giàu.

Còn Nhiều Nhân Vật Nữa Sau Đây Sẽ Giới Thiệu....

Lời Tác Giả (Mín): Vì chương quá ngắn t sợ add k duyệt nên giới thiệu nv sẽ bị lặp lại nhé...

Chương 1: Giới thiệu nhân vật

Mạc Thiên Dì (Nó): Sống chung với mẹ từ nhỏ trong hẻm nghèo (Gia thế vẫn là một bí ẩn) 16 tuổi, vui vẻ, dễ thương, sở hữu làn da trắng hồng, Giọng hát hay trong sáng. Mn Hay Gọi Nó Là Dì Dì

Bạch Vương Thần (Hắn): Là nam thần của tất cả cô gái, là Hotboy hạng 1 của trường danh giá. Gia Thế là con trai một của Tập đoàn lớn nhất nhì thế giới, 16 tuổi, lạnh lùng.

Phạm Thanh Nhi(Cô): Bạn Thân của nó, 16 tuổi. Gia đình là tập đoàn thời trang nổi tiếng. Cô có vẻ đẹp đoan trang, Quậy, Vui vẻ.

Nhất Tiểu Hàn(Anh): Bạn Thân của Hắn -.- 16t Nhây, Lầy, Vui Tính. Cũng là tâm điểm của các cô gái. Gia thế là con trai của tập đoàn đứng hạng 3 Thế giới, và cũng là hotboy hạng 2 của trường.

Quách Khả Doanh(Cậu): Bạn của nó, Đẹp trai kh kém hắn. Ấm áp, Dịu dàng đối với mọi cô gái và có tình cảm đặc biệt với nó. Gia đình mở cửa hàng Mỹ Phẩm Nổi tiếng Khá Giàu.

Còn Nhiều Nhân Vật Nữa Sau Đây Sẽ Giới Thiệu....

Lời Tác Giả (Mín): Vì chương quá ngắn t sợ add k duyệt nên giới thiệu nv sẽ bị lặp lại nhé...

Chương 1: Giới thiệu nhân vật

Mạc Thiên Dì (Nó): Sống chung với mẹ từ nhỏ trong hẻm nghèo (Gia thế vẫn là một bí ẩn) 16 tuổi, vui vẻ, dễ thương, sở hữu làn da trắng hồng, Giọng hát hay trong sáng. Mn Hay Gọi Nó Là Dì Dì

Bạch Vương Thần (Hắn): Là nam thần của tất cả cô gái, là Hotboy hạng 1 của trường danh giá. Gia Thế là con trai một của Tập đoàn lớn nhất nhì thế giới, 16 tuổi, lạnh lùng.

Phạm Thanh Nhí(Cô): Bạn Thân của nó, 16 tuổi. Gia đình là tập đoàn thời trang nổi tiếng. Cô có vẻ đẹp đoan trang, Quậy, Vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Mở Đầu

- "Tiểu Di à " Bà Thanh Nói

- " Dạ Mẹ đợi con chút " Di di đáp lại

- " Cái con bé này lớn rồi mà sao chậm chạp thế hả con "

Một cô gái từ trong nhà chạy ra, với mái tóc màu vàng nắng đáng yêu làm gọi lên làn da trắng hồng của cô. Đôi mắt màu tím hạnh phúc làm cô thêm nổi bật.

"Conn Đi Học Đây mẹ " Di Di Cười Đáp Vui vẻ, trên ng cô đang mang một bộ váy đầm phục tầm thường nhưng lại lộ ra đôi chân thon gọn trắng nõn của cô.

Bà thanh đưa cho cô một ổ bánh mì rồi nói:" Này vừa đi vừa ăn kẻo bụng đói bây giờ "

-Thanhk mẹ con đi đây iuu mẹ quá >> moa moa Nó đáp rồi đặt đôi môi mỏng lên má bà thanh

Mìn: Đọc Tiếp nhé

==

Trên Đường đi

Reng Reng

" Alo mày hả nhi... K cần qua chờ tao đâu...Trường m xa hơn trường tao mà..." Nó đáp

" Tao đã bảo là m chuyển qua trường tao học chung với tao đi... Học phí tao trả cho... K phải tao thương hại mà là coi như cho m mượn cũng đc... Ủm vậy th " Cô nói lại

" Thôi ráng học đi tao nghe nói bên trường m có nhiều SOÁI CA của mầy lắm mà còn đòi tao làm gì " Nó dờ giọng treo đầu

" Cái con điên này -.- Chọc tao hoài tao có Có ng tình rồi cần gì mầy ảnh " Cô đáp

" Ai vậy đừng nói là tao nkoo " nó cười

" Đứng rồi thông minh đấy cháu " cô chọc

Ở Nhà Bà Thanh

" Ủa sao sách Sử của Di Di nhà mình lại ở trên bàn, chẳng phải hôm nay nó học môn này sao hay là con bé để quên phải gọi điện cho nó mới được " Bà Thanh cầm đth lên bấm số nó

1s 2s 3s

Bên đầu kia bắt máy với giọng hoảng hốt

" Mẹ hả con để quên cuốn sách sử trên bàn rồi... " Nó vội vàng nói

"Cái con bé này lớn rồi còn lè mè như vậy, để mẹ đem lên trường cho. con đứng trước cổng đợi mẹ nha " Bà thanh mắng thương nó.

"Phiền mẹ quá" Nó nói

Trường nó cũng k xa nên bà thanh vội mang cuốn sách chạy đến. Vừa đến nơi bà thanh đưa cho nó quyển sách rồi nói " Vừa kịp giờ rồi, thôi con vào lớp đi "

" Cảm ơn mẹ, Con đi nha tạm biệt mẹ " Nó vừa nói vừa vẫy tay chào bà thanh rồi chạy vào cổng

" Cố Học Tốt Nha Dì Dì Của Mẹ " Bà thanh mỉm cười hiền hậu rồi vẫy tay chào lại nó

Nó Ngơ người rồi vui vẻ nhìn bóng lưng của mẹ mình khuất khỏi mắt

Trên Đường Về Nhà, Chiếc xe màu đen phóng nhanh quá nên lao vào một người phụ nữ.

Rầm

K ai khác chính là bà Thanh...

Min: Xin Chào các Bạn cuối cùng truyện của mình đã được duyệt, Mong các bạn ủng hộ nhé

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Mẹ ời!

- "Ủa có chuyện gì vậy mẹ " Nó nói với giọng vui vẻ

- " Alo Cháu có phải con gái của Bà Thanh k... " Ông Bạch nói với nó

- " Dạ... Dạ phải cho tôi hỏi sao ông lại giữ đth mẹ tôi " Nó nghi ngờ

- " Ta xin lỗi... Cháu hãy đến bệnh viện Bạch Mai ngay đi ta đã cho ng đón cháu ở cổng trường.. " Ba hần nhẹ nhàng đáp

Nó không còn kiên nhẫn nữa, bây giờ trong lòng nó rất lo lắng. " Ông nói đi mẹ tôi có chuyện gì hả?? tại sao lại ở bệnh viện?? " Nó ngồi trong xe của ông Vương cho ng tới đón vừa nghe đth, Giọng có chút tức giận, run run.

- " Xin cháu hãy bình tĩnh... Mọi chuyện khi cháu tới chúng ta sẽ nói rõ " Giọng ng phụ nữa bên đth lại vang lên k ai khác chính là Bà Bạch

Tại Bệnh Viện

Nó chạy trong dãy hành lang... Trong lòng nó hôm nay tại sao có cảm giác cô đơn, trống vắng.

" Thừa ông cô Mạc tiểu thư đã tới " Anh vệ sĩ nói với ông Bạch

" Được rồi chúng ta ra thôi bà " Ông Bạch nói với mẹ hần

Hai người vừa bước ra thì đã thấy một cô gái có mái tóc màu vàng xõa ngang vai. Đôi mắt tím u buồn nay còn buồn hơn. Ai nhìn vào cũng cảm thấy xót.Bà Bạch bước lại gần cầm lấy đôi bàn tay trắng nõn của nó lên nhìn bằng đôi mắt thương cảm.

" Ta rất tiếc, Vì sự cố tai nạn nên mẹ cháu không còn nữa... " Bà Bạch nhẹ nhàng nói.

Vào lúc này đây, Nó k tin được là mẹ nó đã k còn. Mới lúc sáng nó vừa hôn mẹ nó, Mẹ nó còn vẫy tay chào nó... Mà bây giờ những ng lạ mặt nó k hề quen biết lại nói với nó như vậy sao, Xem nó là con cóc sao?

" Các người nói dối... Mẹ tôi k bao giờ bỏ tôi đi, KHÔNG BAO GIỜ " Nó hét lên, Đôi mắt tím đã xuất hiện những giọt nước, giọt nước từ từ chảy xuống chạm vào môi nó vừa cay vừa đắng.Nó ngã phịch xuống đất khóc trong vô vọng. Nó không cần biết thời gian trôi qua như thế nào và sau này nó sẽ ra sao nhưng...Lúc này đây nó chỉ biết khóc.

" Chúng ta xin lỗi con... thật sự rất xin lỗi " Ba mẹ Hần nói

"Nói.. Nói đi mẹ tôi bây giờ đang đâu " Ánh mắt của nó trở nên vô thức, nó vẫn chưa chấp nhận sự thật

"Xác mẹ cháu được đặt ở phòng Vip bên trong " Ông Bạch dịu dàng đáp

" Nghe Cho kĩ đây mẹ tôi chưa mất...Tôi Mong các ng đừng dùng từ Xác!!! " Ánh mắt tím của nó bây giờ nhìn có chút giận nhưng nc mắt vẫn chưa cạn.

Min: Chương Sau Chắc sẽ xuất hiện nam chính nhé

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Cô Thú Vị Thật

Nó bước vào phòng vip thì thấy mẹ nó đang nằm trên giường. Nó vội lao vào.

"Mẹ ơi, Mẹ ơi con biết là mẹ k bỏ con một mình mà " Ánh mắt có chút vui vẻ nhưng không đc bao lâu lại trở về với dáng vẻ u buồn.

"Mẹ à... Đừng đùa với con nữa... Dậy đi chúng ta về nhà nha mẹ..." Đôi mắt tím của nó lại tạo thêm một lớp nước mỏng...

"Mẹ dậy đi chúng ta về con sẽ tập nấu cho mẹ nhiều món ngon... Chẳng phải mẹ muốn con nấu cho mẹ ăn lắm sao... Mẹ cứ ngủ như vậy sao thấy con nấu cho mẹ được hả mẹ..." Giọng nó run run

Bà Bạch đứng sau thấy cảnh tượng này cũng k cầm được nước mắt nên úp mặt vào vai ông Bạch.

"Mẹ ơi.. mẹ ơi..." Miệng nó lẩm bẩm nước mắt lại chảy xuống. Vì kiệt sức nó ngất đi trong vô thức...

Sau khi tỉnh dậy

Lúc nó tỉnh dậy thì nó thấy nó đang nằm trong căn phòng toàn màu hồng, nó ước tất cả chỉ là một giấc mơ. Nó ngồi dậy nghĩ về mẹ nó cũng k còn khóc vì nó đã khóc cạn nước mắt. Trong lòng đột nhiên cảm thấy như mình mất đi một thứ rất quan trọng. Tim nó thất lại.

"Cháu tỉnh rồi hả Dii Dii" Bà Bạch từ cửa bước vào cầm trên tay một tô cháo nóng thơm.

"Bà là... Tại sao tôi lại ở đây " nó ngơ ngác nhìn xung quanh

"Trước khi mẹ cháu... đã nhờ nhà ta chăm sóc cháu, Sau này gọi ta là dì được rồi, nhà ta còn có đứa con trai bằng tuổi cháu. Nếu cháu gặp nó thì đừng để ý. À sau này cháu sẽ học trường TRung Khánh " Bà Vương nói

Nó im lặng được vài giây rồi đáp "Được" Lí do nó chấp nhận lời của bà vương đó là vì mẹ nó. Mẹ nó ước có thể cho nó học trường Trung Khánh trường danh giá của Thanh Nhi học. nói xong bà Vương bước ra

Nó cũng nhanh chóng xuống giường bước vào phòng tắm. Đang ngâm mình trong phòng tắm thì nó nhớ cái đầm nó để trên giường. Trong phòng tắm lại k có gì để che cho nó ra lấy đồ phòng nó còn lại đang mở cửa nửa chứ. TRong phòng tắm nó la lên

"Có ai ngoài đó k ạ"

Cùng lúc này thiếu gia nhà họ vương trở về thì thấy căn phòng bỏ trống hôm nay lại sáng như thế nên ghé qua xem thì tình cờ nghe tiếng nói của Dii Dii. Khuôn mặt lạnh lùng nhưng đẹp trai k tùy vết của hấn khiến các cô hầu say mê. Ánh mắt màu xám khói hiện lên một tia thú vị nhìn vào phòng của nó.

"Có" Một giọng nói lạnh trầm nhưng rất dễ nghe

"Anh có thể lấy dùm tôi cái đầm trên giường được kh " nó nói với dáng vẻ cầu cứu

"Được Thôi " Hấn thoải mái trả lời

"Thật hả cảm ơn nhaaaa "Nó vui mừng biết ơn

"Nhưng phải xem thái độ của cô " hấn nham hiểm đáp

"Anh... Con ng gì mà tính toán vậy nhờ lấy dùm bộ đầm th mà " nó tức giận

"Ồ... Vậy hẹn gặp..." Hấn thách thức với nó

"A th đc r... Anh đẹp TRAI lấy dùm em cái đầm đi mà " Nó nịnh

hấn từng được rất nhiều cô gái xinh đẹp nịnh nhưng lúc nào cũng thấy khó chịu nhưng riêng nó thì hấn lại cảm thấy rất buồn cười. Hấn vô thức mỉm cười nhưng rồi cũng trở về dáng vẻ lạnh lùng.

"Tôi để trc cửa" hấn đi ra tiện tay đóng cửa cho nó

Nhưng hắn k biết rằng trong đó có 1ng đg sắp chết công vì hắn

"Hừ cả đời này bôn cô nương ta chưa từng khen ai nay lại khen một kẻ tiểu nhân như nhà ngươi == thật là đáng xấu hổ, K biết mặt mũi anh ta thế nào sau này mà gặp sẽ trả thù " Nó lẩm bẩm

Nhưng ở ngoài cửa hắn vẫn nghe hết nó nói gì, hắn nhếch mép:" Cô Thù Vị Thật "

Nói xong hắn bước đi với dáng vẻ bất cần. K bao lâu chàng trai với vẻ ng cao ráo đã đi khuất.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Bạch Vương Thần hãy nhớ tên tôi...

Sau khi tắm xong nó ra khỏi phòng. Trước mắt nó là một không gian rộng, phòng nó đang ở đã rộng hơn căn nhà cũ của nó rồi, bước ra ngoài nó như đang đi trong lâu đài mê cung.

"Rốt cuộc gia đình này là ai mà lại... Thôi K nghĩ nữa, ở đây rộng quá trước sau gì cũng lạc" Nó lẩm bẩm trên tay cầm điện thoại

Một mình nó bước đi trong dãy hành lang dài vô tận... Lòng nó đau lắm!! Nó nhớ mẹ!!!

"Mẹ à con gái mẹ bây giờ đã ổn rồi.. mẹ hãy luôn dõi theo con nhé" nó tự nhủ

Đang đi nó lướt qua 1 căn phòng Toàn màu đen với màu trắng, vì đèn trong phòng tối nên nó tò mò bước vào tham quan. Bật đèn căn phòng lên.

"Trời ơi nhà đẹp vậy cũng có căn phòng u ám này hả == nhưng mà đồ trong này nhìn có lẽ mắc tiền lắm " Nó nói rồi nhìn xung quanh

Bỗng nhiên

Bụp

"Ui da" Nó hét lên

Rồi nhìn trước mặt mình là hắn chàng trai có thân hình 6 múi, rắn chắc hèn gì nó đụng phải thật đau. Hắn đang mang sơ mi trắng k gài nút và cái quần tây Xám. Mặt nó đỏ lên (Mìn: Dii Dii chảy máu mũi rồi haha)

Nó lại tiếp tục dời mắt lên phía trên. Nó lại đơ vài giây về nhan sắc của hắn. Kiểu tóc undercut màu đỏ đô. Khuôn mặt lạnh như một hoàng tử băng. Làn da không tỳ vết, đôi mắt màu xám khói và màu tím đối nhau. Khuôn mặt của Nó lúc càng đỏ hơn.

1s2s3s

"Nè anh k thấy tôi đứng đây hay sao mà đụng trúng" Nó nói với sự lúng túng

Hình Như nó mới là ng sai, vào phòng ng khác, nó mới là ng đụng trúng hắn vậy mà còn dám chửi hắn.

Hắn vẫn im lặng, khuôn mặt k chút cảm xúc.

"Nè anh bị câm hay là bị điếc vậy " Nó lại nói

Nhanh chóng hắn đẩy nó vào tường, tay chống lên tường. Xung quanh nó bây giờ đều bị hắn bao vây. Khuôn mặt hắn dần dần áp sát vào nó.

Nó dùng sức đẩy ra nhưng vẫn k làm hắn di chuyển dù chỉ 1 chút.

"Nè... nè anh đừng làm vậy. Tôi la lên đó nhaaa " Nó nhắm tịt mắt mắt giọng nói run run

Sau đó tai nó lại có một giọng nói quen thuộc.

"Đừng chọc Giận tôi, đừng gọi tôi là tiểu nhân gì đó... Tôi tên BẠCH Vương Thần "hắn nói K nhỏ cũng k to đủ làm cho nó ớn lạnh, hắn buông nó ra

Nó mở mắt:" Anh... Giọng nói này! Anh là tên biến thái, khó ưa lúc này!! Đồ Biến thái thì ra anh tên Bạch vương thần con trai của nhà này. Anh tưởng tôi sợ hả, lần sau tôi sẽ trả thù, Tôi tên Mạc Thiên Dii hãy nhớ tên tôi mà tránh đi. Tôi k thua thiếu gia nhà họ Bạch đâu!!!" Nó lè lưỡi nói lun một tấn k để hắn trả lời rồi chạy mất dép.

Đề lại một mình hần trong căn phòng nay còn u ám hơn.

"Cô đang chọc giận tôi à... cô giỏi lắm. Mặc Thiên Di!" Hần lẩm bẩm

Mìn: Đạo này t hơi bận híchic

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Nó bước về phòng " Hần ta là tên đáng ghét, đáng ghét, đáng ghét aaaaaaaa "

Đth nó vang lên

Là Thanh Nhi

"A..lo" Nó trả lời

"Mày có làm sao k? giờ mày đang đâu?? " cô hỏi một cách lo lắng

" Tao Không sao... Mọi chuyện qua rồi! Tao đang ở Nhà họ Bạch " Nó nói

" Cái gì?... Tao có nghe nhầm k vậy? Thôi m đưa địa chỉ đi tao qua đón " Cô nói với nó giọng lo lắng

" Địa chỉ là ***** " Nó nói rồi tắt máy

Cô cảm thấy số nhà này thật quen nên chạy đến

Còn nó Thay một bộ đầm Babydoll màu xanh kẻ xọc đơn giản, mang đôi giày màu trắng. Nó chạy vòng vòng khắp căn biệt thự rồi cuối cùng mới ra được cái cánh cổng màu đen to lớn. Trước cổng 1 cô gái đi ra từ chiếc siêu xe màu trắng. Mái tóc màu hạt dẻ được cột kiểu đuôi ngựa. Mang trên mình áo crop top trắng ở ngoài là áo khoác jean xanh và quần jean đùi xanh trong cực ngầu. Cô cười lộ 2 lúm đồng tiền. Làn da trắng mịn.

" Heyyy bạn hiền " Cô dơ tay la lên

Vậy là nó và cô đi đến quán cafe PissBoss do Gia đình Quách Khả Doanh quản làm chủ

Nó vừa bước vào đã làm tâm điểm của sự chú ý do đôi mắt tím đặc biệt của nó

Một chàng trai cao với mái tóc mái 2 bên trông rất dịu dàng, đôi mắt màu xanh nước biển chạy đến ôm vội nó vào lòng

Nó bất ngờ trước hành động của cậu Quách Khả Doanh.

"Mày Không Sao Chứ Di Di " Giọng cậu ấm áp

Nó xúc động vì được bạn bè quan tâm

" Tao Kh sao rồi " Nó nói rồi đẩy nhẹ cậu ra mỉm cười nhưng ánh mắt vẫn k che được nỗi buồn

Cậu xoa đầu nó rồi nói " thôi vào phòng vip đi hôm nay tao cho mày cafe free " Cậu cười tít mắt

" Nè nè còn tao có cho free không? " Cô vội lên tiếng cười lấy lòng

" Dạ thưa đại tiểu thư cô cũng free luôn được chưa " cậu cười

" Tốt tốt " Cô cười chọc lại

3 đứa nó ngồi nói chuyện được một lúc thì cô nhớ lại

" À mà sao mày lại ở Nhà Bạch Vương Thần vậy? " Cô nói

" Mày biết hần? " Nó khó hiểu

" Hấn thì ai chẳng biết. Hotboy hạng 1 trường tao mà " Cô nói

" Hà? Tên biến thái đó mà là Hotboy ư? Thôi bỏ qua đi! À tao chuẩn bị qua trường 2 tụi mày học đó " Nó cười

" Thật hả " Cô hớn hờ

" Đúng rồi " Nó nói

Trong khi nó và cô nói chuyện thì từ Khi nói cái tên Bạch Vương Thần thì cậu ngồi bên cạnh nó đã tối xầm mặt lại.

" Mẹ khiếp! Tại sao mày lại ở nhà Tên đó " Cậu tức giận

Lần đầu nó thấy cậu giận như vậy, nó bắt đầu kể lại câu chuyện cho cô và cậu nghe.

" Mày chắc đau lắm. Còn m nữa Khả Doanh con Dii Dii làm gì mà mày lại tức giận vậy " Cô bực

" Tao xin lỗi... do lúc này!!! " Cậu trở về khuôn mặt dịu dàng như lúc trước

" Thôi không sao! Bỏ qua chuyện cũ! bắt đầu từ hôm nay tao sẽ làm lại từ đầu " Nó nói với khuôn mặt miễn cưỡng

" Tới giờ bà cụ non xuất hiện kìa " Cô ghẹo

Nó liếc cô

Cô cười hi hi

Bỗng Đth nó vang lên là S dt của nhà Họ Bạch!!!

Không khí im lặng ủa đến

Bạn đang đọc truyện *Em Là Cửa Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Cảm...On!!! Bạch Vương Thần 1

Reng Reng

" Nhà Họ Bạch gọi cho tao! " Nó nói

Mặt cậu khó chịu

" Mày mau nghe máy đii lỡ có chuyện gì thì sao " Cô hỏi nó

Nó bắt máy

" Tôi nghe đây " Nó bắt máy rồi trả lời

" Tiểu Dii Dii con đâu vậy? " Mẹ hấn trả lời giọng có vẻ lo lắng

" Di Bạch? Con đang đi với Thanh Nhi " Nó đáp

" Thanh Nhi? Tiểu nha đầu nhà họ Phạm đó à? " Mẹ hấn phân vân

" Đúng rồi di, À mà gọi con phải chẳng có chuyện gì...? " Nó thắc mắc

"À lúc nãy di và chú Bạch vừa qua biệt thự contrai nhưng không thấy con nên ta tưởng nó đã làm chuyện gì... À mà thôi con mau về đi tối nay chúng ta ở lại biệt thự ăn tối cùng 2 con " Mẹ hấn vui vẻ

" vâng... Biệt thự con đang ở là của riêng tên Vương Thần đó sao? " cô hỏi nhưng nhìn lại đã thấy đth của mẹ hấn đã tắt.

==

Cuộc trò chuyện giữa Di Bạch và nó đều lọt vào tai 2 ng đối diện

" Thì ra mày ở chung nhà với 1 mình hần ta, không đc như vậy nguy hiểm lắm mày dọn qua nhà thanh nhi ở đi " Cậu lên tiếng giọng có chút bức.

" No no no! Phải để dui dui nhà tao được ở chung với nam thân chứ! Cơ hội ngàn vàng ước mơ của bao cô gái! Nên tao k cho mày ở nhà tao đâu >< Hí hí " Cô Nham hiểm nói

" Hừ -.- Đồ phản bạn! Tao không thèm " Nó nói rồi lườm cô

" Hay mày ở nhà tao đi..." Cậu nói

" Như vậy kh được " Nó đáp ái ngại

" Không lẽ mày thích ở nhà tên đó? " Cậu Hỏi

Nó nghe xong đỏ mặt! tại sao Khả Doanh lại nghĩ mình thích hần cơ chứ!" Không phải = Mày nghĩ sao tao thích cái tên biến thái đáng ghét đó vậy " Nó nói nhanh k cần suy nghĩ

Cậu vừa nghe lòng lại nổi lên một tia lửa khó chịu nhưng cậu vẫn kìm chế

" Biến Thái đáng ghét? Vương thân làm gì mày rồi hả " cô lại cười nham hiểm

" Thật là vậy? " Cậu hỏi khó chịu

" Chỉ là biệt danh " Nó Nói rồi nhìn đồng hồ

" Nhi mày đưa tao về 7h tối rồi " Nó quay sang nhìn thanh nhi

Cuối cùng thanh nhi chở nó về! Đi được nửa đường gần tới căn biệt thự! Ba cô gọi về có việc nên đành tạm biệt nó rồi về. Nó thông Cảm cho cô rồi đi bộ về.

Khi đi ngang qua căn hẻm nhỏ vắng vẻ, Tối tăm. Nó sợ bóng tối nhưng bước chân vẫn cứ đi nhịp nhàng. Bỗng nhiên có 1 đám thanh niên đang đứng. Người thì uống bia, hút thuốc áo quần xộc xệch.

Nó đi ngang qua thì bị 1 tên trong đám đó chặn lại

" Này cô em! Đi đâu mà xinh thế! Tối đêm nay ở cùng bọn anh nha " Tên đó cười đều

Nó thấy thật dơ bẩn, Đám này đông quá sao nó xử lí chúng được đây? đành làm liều vậy.

Nó quay sang vật tên kia, tên kia mất thăng bằng nên khụy xuống đất. Các tên còn lại thấy vậy liền nhào vô. động tác nhanh nhẹn của nó đã từng tên văng ra nhưng không may.

1 tên đầu xanh cầm dao chạy đến. Nó không kịp phản ứng nên chỉ biết nhắm tịt mắt chờ chết.

1s2s3s

Vẫn K có cái gì chạm vào ng Nó. Từ từ mở mắt ra thì thấy một bóng lưng cao to đang đứng trước mặt mình.

Nó chỉ cần nhìn là đã biết hần. Vì chỉ hần mới có thân hình hoàn hảo như vậy

" Bạch Vương Thần? Sao anh lại ở đây? " Nó hỏi hần rồi nhìn sang phía trước

Tay của hần đang cầm lưỡi dao một cách chắc chắn. Và máu trên bàn tay hần đang chảy từng giọt xuống đất.

Còn tên kia thì đang tái xanh mặt vì không rút con dao ra khỏi cái tay đang giữ chặt của hần. Dù máu có chảy bao nhiêu mặt hần vẫn không một chút đau đớn!

" Quái...Quái...Quái Vật " Tên kia giọng run run

Hần cười nhạt rồi nói ra 1 câu làm cho tên kia và đồng bọn đang nằm dưới đất run sợ

" Cút mau! Dẫn theo đám dơ bẩn này nữa, Trước khi tao nổi giận " Hần nói một cách Lạnh lùng

Bọn đó nhanh chóng chạy toán loạn

Hần thả con dao xuống máu chảy trên bàn tay của hần vẫn k ngưng. Nó thì vẫn đơ từ nãy đến giờ.

Hắn quay sang nói " còn đứng đó! đi thôi " Nói xong hắn quay mặt đi

Nó giật mình rồi quay sang đi theo hắn.

=

Tối nhà

Hắn đi thẳng lên phòng bỏ mặt ông bà Bạch đang cảm thấy khó hiểu

còn nó thì xin phép lên lầu thay đồ.

về đến phòng nó nằm lăn ra giường. Ánh mắt màu tím nhìn vào k trung nói nghĩ tại sao hắn lại giúp nó, nó có nên cảm ơn hắn? Nếu k có hắn bây giờ chắc nó đã lên gặp mẹ.

Nó lại nghĩ đến Mẹ rồi.

Nó đặt cánh tay lên mắt, che đi đôi mắt tím này giờ đã tạo ra một màn nước mỏng. Nước mắt từ từ rơi xuống thấm vào nệm trên giường. Nó khóc vì điều gì? Nó nhớ mẹ? Nó vừa sợ hãi? Hay nó được ng khác bảo vệ sau khi mẹ nó k còn nữa! Giờ nó rồi lắm. Nó bắt đầu chìm vào giấc ngủ vì quá mệt mỏi..

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 8: Cảm...Ơn!!! Bạch Vương Thần 2

Sau khi nó tỉnh dậy thì mới chợt nhận ra mình ngủ quên trên giường đc 1 tiếng rồi. Bây Giờ cũng đã 8h30.

Nó bước xuống giường thay 1 bộ đồ ngủ có hình con gấu. Nó cột mái tóc vàng của nó lên cao rồi bước ra khỏi phòng. Nó chợt nghĩ đến hắn liền chạy nhanh qua phòng hắn.

Đứng trước cửa phòng

" Nè tên biến thái!! Anh có ở trong đó k? " Nó gõ cửa r hỏi

Nhưng hắn vẫn k trả lời

" nè tôi vào đó nha.-. " nó nói trong đó vẫn k ai đáp

Nó lo quá nên bất dất dĩ đẩy cửa vào.

Vừa vào nó đã thấy trên sàn những vết máu từng giọt khắp nơi. Bông băng, Dụng cụ y tế rớt từ giường xuống. Cảnh tượng thật lộn xộn. Chàng trai trên giường đang nằm ngủ với khuôn mặt mệt mỏi. Máu trên tay đã đông cứng lại.

Nó bước tới ngồi bên cạnh hắn. Đưa tay Vuốt các cọng tóc đang che đi đôi mắt của hắn qua.

đột nhiên hắn bắt lấy tay nó.

" Ai đó " Hắn vẫn còn nhắm mắt

" A..Đau là tôi " Nó khẽ nhíu mày

Hắn mở mắt ra thì thấy nó với khuôn mặt đang đau vì bị hắn cầm chặt tay. Hắn liền buông tay rồi ngồi dậy.

" Cô có thói quen vào phòng tôi khi nào vậy " Hắn lạnh lùng hỏi

" Nè đồ biến thái, tôi lo cho anh nên mới qua đây nha. đừng có mà nghĩ bậy " Nó phồng má lên rồi nói. Hành động của nó cực đáng yêu.

Hắn xém bật cười vì hạnh động đó nhưng đã kiềm lại " Lo cho tôi? " hắn hỏi

" Ừm lo cho anh, sợ anh mất máu vì chết! anh chết rồi tôi lấy ai báo thù " Nó nói rồi cầm bàn tay đã đông cứng máu của hắn lên.

" Cô thật phiền phức " Hắn nói

Nó vẫn mặt kệ câu nói của hấn mà chăm chú vào vết thương sát trùng cho hấn. Từng động tác của nó tuy k đc thuần thực nhưng rất dịu dàng và chân thật. hấn lên nhìn nó mà cảm giác như tìm mình vừa mới được 1 ngọn lửa nào đó làm ấm. Kể từ cái ngày đó... hấn chưa bao giờ có lại cảm giác như bây giờ.

" Huhh... Xong rồi! " Nó cuối cùng cũng sát trùng cho hấn xong

Hấn nhìn nó rồi nhìn lại bàn tay mình " Cũng khá đấy chứ "

Nghe hấn nói vậy nó vênh mặt tự tin " Thường thôi thường thôi "

Hấn mỉm cười nhẹ nhưng nó k thấy

k khí bắt đầu yên lặng. Đột nhiên có 1 giọng nói ảm áp của nó bên tai hấn.

Nó chồm ng lên để với tới tai hấn thì thào:" Cảm Ơn Anh!!! Bạch Vương Thần" luôn hơi ảm trong miệng nó thoáng nhẹ qua tai hấn.

Nó nói xong liền đứng dậy ái ngại nói:" Mẹ anh bảo chúng ta xuống ăn cơm đồ tôi xuống trước nha "

Hấn vẫn ngồi trên giường, đôi mắt lóe lên tia thú vị. Nó quay đầu đi thì bị bàn tay của hấn nắm lại. Nó thắc mắc quay lại thì chưa kịp định thần hấn đã đặt nụ hôn lên trán nó. Nụ hôn kéo dài 3 giây. Hấn dôi đôi môi mỏng căng của hấn ra khỏi trán nó rồi quay lưng bước vào phòng tắm.

" cô xuống trước đi tôi thay đồ rồi xuống " hấn nói 1 cách lạnh lùng khác hấn lúc nãy. Lúc này hấn ảm áp, an toàn còn bây giờ hấn lạnh lùng vô tâm như 2 con ng khác nhau.

" Anh...Anh đúng là đồ biến thái @@ bản tính khó đòi hừ " Mặt nó vẫn còn đỏ. Đỏ ở đây là có 1 chút xấu hổ và 1 chút tức giận vì hấn dám hôn nó mà k xin phép -.- Chẳng khác gì nó bị ngt cưỡng hôn.

Hấn nghe vậy liền đáp:" Cô vẫn còn muốn tôi làm lần 2? " hấn đe dọa

" Anh thật là nham hiểm! Biết vậy nãy tôi bỏ mặt anh cho anh mất máu mà chết lun " Nó nói rồi lè lưỡi. Nó quay lưng chạy

Hấn cười:" Nụ hôn lúc này là tôi đánh dấu! Cô là của tôi. Dii Dii " hấn lẩm bẩm

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Trường Mới

Nó và Hấn Xuống ăn tối thì đã thấy ông bà bạch ngồi trên bàn ăn.

Bà bạch Thấy nó liền đứng dậy:"Tiểu Dii Dii qua đây ngồi nào"

Nó nhìn thấy vậy liền cười rồi chạy đến bên cạnh bà bạch Ngồi. Còn hấn thì ngồi đối diện với nó. Nhìn thấy hấn nó đỏ mặt. buổi ăn bắt đầu im lặng. Im lặng đến nỗi chỉ nghe thấy tiếng gấp thức ăn. Bỗng Ông Bạch lên Tiếng.

" Công Ty bên Mỹ có chút chuyện ba và mẹ sẽ qua đó xử lí cỡ 1 tháng hay 2 tháng sau mới về! trong thời gian này ta giao Tiểu Dii Dii lại cho con " Ông Bạch Nhìn Hấn

Còn hấn vẫn không có cảm xúc! vẫn lạnh lùng gấp thức ăn! Nó nhìn hấn rồi lờm, nó nghĩ chắc chắn hấn sẽ từ chối rồi. Ai mà lại nhận chăm lo cho 1 con heo thích ăn thích ngủ như nó chứ.

" Được " Hấn nhìn nó

Nó giật mình " Cái chuyện gì đang xảy ra vậy? hấn nhận lời? Kh Kh... Ngày tận thế " Nó suy nghĩ 1 cách rối loạn.

" À tiểu Dii này! Ngày mai con sẽ học trường của Vương Thần! Nếu ai hỏi thì con cứ nói con là Vị hôn thê của nó là được " Bà bạch Nói

Hấn và Nó đều nhìn bà Bạch

Nó nói " Sao lại vậy? k thể lấy danh em gái được hả di? " Nó nhìn di bạch

Hấn vẫn lạnh lùng để nó quyết định

Di Bạch Nhìn ông Bạch

" Thì Tương Lai Cháu sẽ là con dâu bác mà " Ông bạch cười hiền hậu

Nó đỏ mặt, đỏ hơn quả cà chua nữa

" Ai lấy cô ta chắc xuôi xẻo lắm " hấn lên tiếng

Nó tụt hứng -.- tại sao hấn lại xúc phạm nó như vậy! đúng là quá đáng.

" Con sẽ lấy danh là em gái " Nó lờm hấn với đôi mắt nói anh hài lòng chưa.

còn hấn tuy nhìn lạnh lùng nhưng hấn vẫn có vẻ hơi khó chịu.? Hấn đang khó chịu vì điều gì chứ?

Vậy Là buổi ăn kết thúc và ông Bà bạch rời về để chuẩn bị ra sân bay.

Sáng hôm sau.

Reng Reng

Reng *Bụp*

" Mặc tiểu thư! mặc tiểu thư " Bà quản gia gọi rồi lay lay nó

Nó mơ màng mở mắt " Tới giờ đi học rồi sao "

" Dạ đúng! Bạch thiếu gia đã đi trước với thiếu Gia nhà họ nhất rồi nên tôi qua gọi tiểu Thư dậy " bà quản gia nói rồi đưa đầm phục cho cô

Nó nhìn chằm chằm vào đầm phục, đúng là trường có Danh tiếng là đầm phục có khác! đẹp ngất ngây lun. Nhưng mà tại sao váy nữ lại ngắn vậy chứ nó k quen chút nào.

" Heyy Yooo! Bạn iuuu tao qua rút mày đi học chung đây " Bỗng nó nghe ở đâu có xuất hiện giọng nói của cô, K sai cô từ ngoài chạy vào rồi nhảy lên giường nó.

" Ủa sao mày lại vào đây được? " Nó ngạc nhiên

" Chào Phạm tiểu thư " Bà quản gia cung kính

" Bác ra được rồi để cháu lo cho Dì Dì " Cô nhìn bà rồi nói

" Dạ ợc " Bà quản gia lui ra

Cô quay lại nhìn nó rồi trả lời " Tao cũng có chút quan hệ tốt với dì Bạch nhờ cái tên họ Nhất kiaa... À mà thôi m thay đầm phục đi "

Nó bước vào phòng tắm làm vsen rồi thay đồ vừa bước ra. Cô như bị nó hút hồn. CÔ gái bây giờ đứng trước mặt Thanh Nhi sở hữu đôi mắt tím ma mị, Làn da trắng hồng mịn màng, Dáng ng nhỏ con nhưng vẫn cân đối đều đặn 3 vòng vừa nhìn đã thấy muốn được che chở cho nó. Mái tóc vàng nắng ợc thả ra uống dài tới vai. Mái tóc mái thưa dễ thương kiểu Hàn Quốc.

Đặc Biệt nhất trên ng nó đang mang bộ đầm phục: Áo tay lửng có viền đen ở cổ áo và tay áo. Nó gờ 1 nút trên phía trên làm lộ làn da trắng. Phía dưới nó mang 1 cái váy ngắn màu đen. Áo được bỏ ra ngoài khiến chiếc váy nhìn như càng ngắn hơn. Lộ ra đôi chân thon thả. Nó mang chiếc tất kéo dài tới gối màu đen có 2 viền trắng. Nó mang đôi giày sneaker màu trắng.Đôi môi mỏng của nó tô 1 lớp son dưỡng hồng hồng trong rất đẹp.

" Bạn tao đây sao? Xinh phết nhờ" Cô ghẹo nó. Nó xấu hổ nên đánh trống lảng qua chuyện khác.

" Đi thôi mày cặp tao đâu? " Nó hỏi cô

Cô đưa ném cho nó cái cặp da màu đen. Nó nhanh nhẹn chụp lại rồi cả hai bước ra cổng biệt thự.

Trên chiếc xe của cô

" Hôm nay là ngày đầu vào năm học của trường Trung Khánh nên tao với mày phải đi tìm lớp đó -.- Phiền phức thật! Mà ước gì được học chung Khu với bọn Trai đẹp đó cũng vui!! Hí hí " Cô mơ mộng

Nó mệt mỏi lắc đầu chịu thua cô!! Con ng mê trai. À nó cũng mê trai k kém cô, lúc đó nhìn hấn mặt nó cũng đỏ vậy th.

" Ủa mà các trường khác học được vài tuần r mà sao trường Trung khánh Bây giờ mới học? " Nó thắc mắc hỏi cô

Cô ngهنه mặt " Thì tất nhiên trường Danh giá có khác " cô cười

Nó nghĩ chắc trường đó chỉ có mình nó là tầm thường nhất. Nhưng chỉ vì ước nguyện của mẹ nó. Nó lấy tai phone ra gắm vào cái đth oppo f3 plus của Di Bạch đưa nó rồi bật bài "Em Gái Mưa" Nó nghe rồi nhìn ra cửa sổ. Đôi mắt tím như hiện lên nỗi buồn vô tận.

Cô nhìn nó rồi lắc đầu.

Cuối cùng cũng đến trường. Trường Trung Khánh vừa rộng vừa to! Nó nhìn qua đã thấy toàn siêu xe rồi các tiểu thư, thiếu gia danh giá bước xuống.

" Xuống Thôi Dii Dii! Chắc 2 tên kia đi cùng với bọn kia rồi " Cô nói

Nó gật đầu rồi suy nghĩ 2 tên kia ý cô chắc là hần và tên thiếu gia họ Nhất kia. Còn bọn kia là ai. Thôi nó k nghĩ nữa mà gỡ tai phone ra. Nó và cô bước xuống xe đã là tâm điểm chú ý của cả trường.

Nam thì thầm nói:" Trời ơi xinh phết "

" Tao thích em mắt tím, tóc vàng á nhìn như búp bê sống á " Có ng nói rồi nhìn nó với đôi mắt thèm muốn

" Tao thích em tóc màu hạt dẻ hơn "

.... Bala Bla

Còn bên Nữ Thịnh có nhiều ng nhìn bằng đôi mắt ganh ghét còn vài ng thì ngưỡng mộ.

Nó thấy vậy liền thì thầm với cô.

" Ê này! tao với mày có gì hay sao mà ai cũng nhìn hết vậy " Nó hỏi

Cô trả lời bằng 2 từ làm nó ngơ ngác " Có Sắc "

Bỗng 1 tên tới đứng cạnh nó rồi lấy tay nâng cằm nó lên.

" Nhìn gần trông xinh phết í nhĩ? Gương mặt này từ trc chưa bao giờ nhìn thấy trong trường này? Học sinh mới chuyển vô hả em? Đi với anh nha " Tên đó cười đều

Lại là cảnh này nó cười nhạt. Đôi mắt tím lại trở nên tức giận. Tên kia nhìn vào mà toát mồ hôi nhưng vẫn bị vẻ đẹp của nó làm phấn khởi.

Cô bước nhìn rồi nói:" Có chuyện vui rồi " Nhìn nó rồi quay lưng qua chỗ khác

Nó nói:" Ca này cũng k khó lắm?! "

Tên kia k hiểu 2 đứa nó nói gì định kéo tay nó đi.

Chưa đầy 2s nó đá tên kia ra rồi nói:" Dơ Bẩn " Nó cười nhạt

Cô quay lại:" Ủa xong rồi hả? Nhanh vậy " Tên kia k chịu nổi 1 cú đá của nó mà nằm giữa sân.

2 cô gái quay lưng đi bỏ mặt những ánh mắt đang nhìn mình.

Ở từ xa có ổng ctraí đang đứng nhìn nó và cô. và những đám nữ sinh đang hò hét vì đám hotboy đi chung với nhau.

Bin:" Đúng là khí thế mà " Zin nhìn em họ mình rồi nói:" Tóc vàng là của anh rồi em đừng có dành"

Nhất tiểu Hàn nhìn

- "Đúng là rất khí thế nhưng mà Tao thích e tóc hạt dẻ hơn " Anh nói

Ken:" Em tóc vàng của tao nghe chưa? " Ken cười

Yen:" Đừng dành nhau nữa! ẻm của tao rồi haha "

Còn 1 kẻ máu lạnh đang toát ra sự thú vị nhưng cũng có sát khí tại mấy tên đang làm nhảm dành nó

Hần nói:" Mạc Thiên Dii là của tao... " Hần lờm cả đám

Ai náy đều nhìn thấy sát khí của hần nên k nói gì mà chỉ biết nút nước bọt

Sau đây là nhân vật mới

Tịch Sĩ Thần(Bin): Em họ của Zin, 18t đẹp trai, tóc đen, Vui tính, Da trắng vừa, mặt baby. Gia thế là tập đoàn về thực phẩm nổi tiếng của thế giới.

Tịch Minh Phong (Zin): Anh Trai Họ của Bin, 18t mệnh dành của trường là hoàng tử với nụ cười tỏa nắng, cũng có làn da trắng khuôn mặt baby và đặt biệt là có cái răng khểnh. Gia thế cũng giống như Bin.

Nguyễn Chính Đông (Ken): Nằm Trong Nhóm 6T, Đẹp Trai có lượng Fan nữ khủng nhờ tính cách trẻ con, hay thả thính, thân thiện. Gia thế là con trai của tập đoàn kiến trúc đứng trong BXH thế giới.

Giang Thần (Yen): Giống ken, Đặc biệt ăn chơi, Thay bộ như thay áo. Gia thế là tập đoàn mỹ phẩm đứng hạng 1 thế giới.

Nhóm 6T là: Gồm 6 ng con trai: Hân, Anh, Ken, Yen, Yin, Bin. 6ng đẹp trai, Giàu có. Đặc biệt ai trong đó cũng đều biết dùng vũ khí như: Dao, súng, gậy, bom.. bala bla. Đánh Nhau giỏi. Nói chung là hoàn hảo.

MinnEmmm: Minn Xin sửa lại là hân và anh đều 18t, chỉ có nó và cô là 16t nhé. Trường trung khánh có 3 dãy. Và mỗi khối 8 lớp. dãy thứ 1 gọi là khu A và thứ 2 gọi là khu B đều dành cho lớp 10,11,12. mỗi tầng có 4 lớp và có 4 tầng. dãy còn lại dành cho cấp 2 thì Min sẽ k nói tới. Khu A 2 tầng trên dành cho lớp 10: 10A1 10a2 10a3 và 10a4 và lớp 12 ở dãy A cũng có 4 lớp 12a1 12a2 12a3 12a4 tầng trên cùng Còn tầng dành cho lớp 11 cũng ở khu A: 11a1 11a2 11a3 11a4 là ở dưới lớp 10 khu A. Còn bên khu B cũng tương tự khu A mỗi tầng 4 lớp. hân và bọn kia học lớp 12 khu A còn cô và nó học lớp 10 khu A suy ra 2 đứa nó ở tầng dưới của bọn hân.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Nụ Hôn Đầu

" Hahaha yeeeeee " cô la lên

Nó đang xem bảng xếp lớp thì giật mình quay sang

" Chuyện gì vậy mày??? " Nó hỏi

" Tao nói k sai mà >< " Cô nói rồi nhảy tới ôm nó

Nó nhìn rồi lờm cô, cứ làm cho nó tưởng chuyện gì!!!

" Tao với mày chung lớp rồi 10a1 nè " Nó cười

Đang bàn luận ở bản điểm bỗng có 1 bàn tay vỗ vào vai 2 đứa.

" Aaaaaaa " Nó và cô la lên

" Gì vậy? Tao đây. Tụi mày mà cũng biết giật mình nữa hả? " Cậu cười tít mắt

Nó đánh cậu 1 cái

" Biết chứ sao không!! Tao là con gái mà " Nó chu mỏ rồi phồng má

Cậu cười rồi ghẹo nó " Thì tao đã bảo mày là con trai đâu "

Nó lè lưỡi chọc tức cậu.

" Trời ơi tụi mày đừng có như con nít nữa -.- À mà hình như mày học chung lớp với tụi tao phải không doanh " Cô nhìn cậu hỏi

" Tất nhiên rồi " Cậu nói

Trên đường đi tìm lớp. Tụi nó sẵn tiện vòng vòng tham quan lun. Đi tới đâu 3 đứa nó cũng là tâm điểm và nhất là nó có sự thu hút nhất. Đột nhiên tụi nó thấy lớp 12a1 bị đám con gái bao quanh hò hét. Người thì son môi đánh phấn rồi mới chạy vào. Nó tò mò nên bước tới. Cô và cậu đi theo. tuy nó nhỏ bé nhưng vừa bước tới các cô gái đã tự tản ra rồi nhìn vào đôi mắt tím ma mị đó. Họ đang soi mói nó. và nó ghét cảm giác như vậy. Vừa bước vào được lớp 12a1 nó đã nhìn thấy cảnh tượng 6 chàng trai đẹp đang bị các cô gái uồn éo quanh mình.

Nhìn một lượt nó đã thấy 1 cô gái đang ngồi trên đùi hân. Còn hân thì vẫn lạnh lùng với cô ta.

" Dii Dii mày vào đây làm gì? " Cô chạy vào kêu nó.

2 Chữ Dii Dii thốt lên đã làm 6 chàng trai chú ý tới nó. Nó thì không quan tâm vẫn hướng mắt về phía hân và cái cô gái đó. Hân đang nhìn nó ánh mắt như đang nói xem nó định làm gì. Nó bước tới ghé hân đang ngồi nhìn thẳng vào cô gái đó bằng đôi mắt khó chịu.

Cô gái đó đứng dậy nhìn lại nó rồi lờ mờ.

" Sao vậy em gái? sao nhìn chị như vậy hay là em thích Anh Vương Thần hả? Khó chịu hả? Thôi không sao đâu bây giờ anh Vương Thần K thích em thì sau này thích =)) Mà sau này k thích thì th " Cô ta nói 1 cách dẻo miệng nào là ANH vương thần rồi em gái chị gái. Nguyên Mẫn như đang muốn giả tạo trước mặt hân.

" Phiền chị đừng có nói khéo bạn em như vậy =)) " Thanh Nhi (cô) lên tiếng

" Dạ em xin lỗi chị? Chị đã hiểu lầm em rồi... Em tên Mạc Thiên Dii. EM HO của Bạch Vương Thần! còn việc anh ấy thích ai thì tùy anh ấy? Cái đó cần chị nói sao? " Nó cười nhạt.

Còn hân nghe nó nói vậy lòng mảy mui lại. Vô thức đứng dậy đập bàn. Mọi sự chú ý nay đã dồn về hân. Theo bản năng hân bước tới trước mặt Dii Dii. Còn Nguyên Mẫn đang tức thấy vậy liền tưởng Vương Thần Định làm gì nó nên hạ dạ nào ngờ.

" EM Gái? " Hân mui mui

" Đúng là em gái =)) " Nó nhìn hân với đôi mắt có phần sợ hãi nhưng miệng nó vẫn đại dốt thách thức hân

" Vậy tôi sẽ cho em biết Em Gái là gì... " Hân nói xong đặt lên môi nó nụ hôn. Nó sững người trợn to mắt.

Còn cô ta Nguyên Mẫn Thấy vậy liền tức giận kêu các cô gái còn lại đang ngồi trên đùi ken, zin, bin, zen, và anh bước ra khỏi lớp hân. Các cô gái đứng ngoài lớp thì k ngại hết lên vì nam thần của mình đang hôn ng khác, cái ng lúc này vừa xưng là em gái.

Cô cũng bất ngờ trước cảnh đó.

Nó đẩy hân ra:" Đồ biến thái anh bị điên hả!! "

Ken, zin, bin, zen đều bất ngờ trước câu nói của nó. trước giờ chưa 1 ai dám chửi hân mà bây giờ nó...

Hân vẫn im lặng nhìn nó với vẻ lạnh lùng

Hân vừa cưỡng hôn nó bây giờ lại đưa cái vẻ mặt lạnh lùng nhìn nó mà k chút giải thích? Là sao chứ hân coi nó là đồ vật sao? Trước hôn trán giờ đến môi... K 1 lời giải thích.

Nó nhấc chân bỏ chạy về lớp. Vừa bước qua nó đã nghe những lời bàn tán

Nào là " Chắc Vương Thần chỉ xem cô ta như món đồ chơi thôi

" Ủ ừ chơi xong rồi thì vứt "

Nó nghe mà tim nó như bị xé nát. Tại sao lại có cảm giác như vậy chứ?. Sao k ai cho nó đc sống 1 cách bình yên.

" Dii Dii khoan... " Cô la lên nhưng nó vẫn k dừng lại

Còn hân vẫn đứng đó nhìn hình dáng bé nhỏ của nó khuất dần

" Anh... Vương Thần Sao anh lại làm vậy với di di " Cô quay mặt tức giận nhìn hân

" Không liên quan đến em! Đi theo Dii Dii đi xem cô ấy ỏn k? "

" Rõ ràng là anh quan tâm đến ngt vậy mà anh Làm Di Di Di như 1 trò hề trước mặt bao ng như vậy! " Cô nhìn hân

Khuôn mặt hân có chút giận. ANh liền chạy tới kéo cô ra thì thầm

" Cô mau đi đi ở đây để bọn tôi Giải quyết " Anh nói

"Còn anh nữa. Buông ra! đồ tồi " Cô tức giận với anh

Cô bỏ đi, anh đơ ng k biết mình đã làm sai chuyện gì?

Không khí im lặng...

Nv mới

Nguyên Mẫn: 18t 12a2 là hotgirl của trường cùng với đám nữ sinh đi theo hần và anh, ken,zen,bìn,zin. Gia thế khá giả cũng đủ để làm 1 số ng phải sợ nhưng ngoài bọn nó và bọn hần ra.

Mìn: Trời ơi bữa nay ít ng ủng hộ mìn quá à:(K có động lực viết:(Nếu ai muốn đọc nữa thì để lại cho mìn cái bình luận nha:(hic hic

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Nguy Hiểm

Minnemmn: sorry mn vì 1 số việc mình phải ngừng viết truyện 1 thời giannn ><

Nó lặng lẽ bước vào lớp mặc kệ bao ánh mắt của mn. tới chỗ cuối ngày bên cửa sổ nó liền vô thức tự nhận đó là bàn của mình. Ngồi xuống úp mặt vào bàn bao nhiêu suy nghĩ hiện trong đầu nó.

Sao hần lại giận, sao hần lại trút giận lên nó, nó đã làm sai điều gì ư?! Nó cứ nghĩ chuyển trường cuộc sống mới sẽ đến bên nó. một cuộc sống bình yên.. không 1 ai bước vào nhưng mà bây giờ lại khác hần đã bước vào cuộc sống nó, gây cho nó 1 mớ hỗn độn.

Đang suy nghĩ bỗng nhiên lại có 1 giọng nói

"ê con nhỏ kia " Nguyên Mẫn lên tiếng

Nó k thèm ngược mắt 1 cái nhìn nguyên mẫn đang gọi.

Nguyên mẫn ả tức giận xách ngược đầu tóc nó lên. Mái tóc vàng nắng của nó đã bị Nguyên Mẫn Nắm trong tay.

Mọi người trong lớp không 1 ai dám lên tiếng mà chỉ biết đứng nhìn.

Ả ta cuối đầu xuống nhìn vào mắt nó

"Mày không dám nhìn tao thì để tao nhìn mày:)) " Nguyên Mẫn dờ giọng

Nó vẫn ngồi im để Nguyên Mẫn nắm tóc nhưng đôi mắt tím đã có phần tức giận. Nhìn thấy đôi mắt tím đó ả ta cũng bị dọa cho run run nhưng vẫn cố gắng giữ bình tĩnh

"Buông ra " Nó lên tiếng giọng nói lạnh khiến ai nghe đã thấy như đang ở bắc cực.

"Mày gan cũng to lắm:)) dám dắt tội với tao! lúc này còn tự xưng là em gái vương thần để gây sự chú ý chứ gì? " Ả vuốt mặt nó, rồi đưa tay còn lại lấy 1 con dao ra nói " Khuôn mặt khá đẹp:)) làn da mịn này hèn gì là tâm điểm chú ý:)) để xem khi trên mặt mày có 1 vết rạch sẽ ra sao nhĩ:)) còn xinh không?:)) nghĩ tới đã thấy vui rồi:)) haha " Ả cười lớn

Nó vẫn im lặng nhưng môi nở nụ cười nhạt. 1 cô gái trong đám của ả vội chạy đến " Chị lờ như cô ta là em gái của Vương Thần Thật thì sao? "

"Hừ Câm ngay " Ả ta la lên rồi dùng chân đạp vào người con gái đó.

" Xin chị tha tội " Ng con gái đó liền quỳ xuống.

Nguyên Mẫn không thèm quan tâm tay vẫn đưa con dao rạch lên nó.

"Khoang đã,Ai dám đụng tay vào Dii Dii thử xem " cô chạy vào lớp

" Chặn cô ta lại " Ả lên tiếng đám ng của ả liền chạy đến liều với cô.

Không khí trong lớp nay càng căng thẳng. cô 1 mình đánh với 5 ng. tất nhiên cô sẽ k thắng nổi nhưng cũng sẽ không thua.

Nó lấy lại nhận thức khi thấy cô lâm vào tình cảnh như vậy " Khốn Nạn! Buông tao ra " Nó la lên

mọi ánh mắt dồn về phía nó. Nó cầm lấy tay Nguyên Mẫn Bề ngược lại khiến ả ta theo lực ngã nhào ra đất. Nó bước ra khỏi chỗ rồi nói " Bọn mày còn ai? "

5 ng ngừng đánh với thanh nhĩ. Bắt đầu run sợ.

" Dii Dii Cẩn thận " Cô la lên liền 5ng cản lại

Nó theo bản năng quay lại thì... đã thấy Nguyên mẫn đứng trước mặt mình. Nó cảm thấy 1 vật gì đó đã vào ng nó. Và thứ chất lỏng màu đỏ đan lan dần lên áo của Dii Dii. Rồi từ từ chảy xuống đất.

Nguyên Mẫn thấy vậy liền cùng 5 ng bỏ chạy.

Còn nó vẫn còng con dao ngã xuống đất. Bây giờ tai nó chỉ còn nghe tiếng xì xào của cả lớp và tiếng kêu gào của cô.

"Dii Dii, còn đứng đó làm gì giúp với" Cô nhìn xung quanh cầu cứu nước mắt chảy đầm đìa. Trước cửa lớp 6 ng cntrai đứng đó thấy cảnh tượng trước mắt liền chạy vào.

Hắn chạy đến ôm lấy nó "Ai đã làm chuyện này?" Hắn hét lên

"Chuyện gì vừa xảy ra vậy Nhi" Anh nhìn rồi hỏi cô

"Khốn khiếp! Bọn các anh sao bây giờ mới xuống" cô vừa khóc vừa la

"có phải Á Nguyên Mẫn đã làm chuyện này?" ken nói

"Để tao đi tìm ả" Yenn liền tức giận chạy ra khỏi lớp

Còn nó vẫn đang nằm trong vòng tay của hắn, nó muốn thoát khỏi hắn nhưng bây giờ nó đã hết sức lực rồi, 1 dòng nước mắt chảy ra "Mẹ... Tôi ghét anh... Bạch Vương Thân" nói xong nó rút con dao ra đâm máu ngay cẳng chân nhiều hơn, mặt nó càng lúc càng trắng.

Hắn thấy vậy cứng người, môi mím chặt lại. Dù chỉ còn 1 chút sức nhưng nó vẫn cố gắng nói ra câu đó. Hắn vô thức hoàn lên "Mauuu, mau gọi cấp cứu. Nhanh"

Ai nấy cũng ngạc nhiên vì thấy hình ảnh hắn bây giờ lập lại thêm lần nữa.

Thân Nhiệt của nó ngày càng hạ dần, đôi tay của nó cũng lạnh dần... lạnh còn hơn cả hắn. Hắn cố nắm chặt tay nó để nó có thể ấm hơn nhưng cũng vô ích. Máu của nó gần như đang dần lan ra. nó đang nằm giữa sự sống và cái chết.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Nhóm máu AB Yen và nó và bang Black

Tại Bệnh Viện

6 chàng trai và 1 cô gái đang đứng ngồi không yên, nhưng riêng hắn chỉ biết áp tay lên mặt ngồi tựa vào ghế như 1 pho tượng đang bất cần. Tại sao? hắn lại phải đau phải lo cho nó. Chẳng lẽ hắn đó có tình cảm đặc biệt gì với nó rồi hay sao. Hắn khẽ nhìn vào đôi tay đang dính đầy máu của nó mà lòng càng thất lại. Cảm giác đó lại quay về.

Còn về cô, khuôn mặt mệt mỏi ướt át vì bị những dòng nước mắt lan ra. Đôi mắt đỏ hoe đang tựa đầu vào anh. Còn anh chỉ biết ngồi chờ đợi, choàng vai cô vỗ về. Chợt 1 giọng trầm lạnh vang lên.

"À ta đâu rồi?" Cậu chạy lại hét lên tức giận.

"Bình tĩnh chút đi" Bin lên tiếng.

"Chùng này người mà không bảo vệ được 1 cô gái sao hả? Tôi hỏi À ta đâu rồi" Cậu không kiềm chế được cảm xúc.

"Đã bắt về căn cứ nhốt ả ta vào ngục rồi" Yen bấy giờ mới lên tiếng

Rẹt....

Cửa phòng cấp cứu vừa mở ra hắn liền đứng dậy chạy tới trước mặt ông Viện trưởng hỏi

"Mọi chuyện sao rồi cô ấy có an toàn không" Hắn hỏi dồn dập

Ông Viện trưởng tái mặt, lâu mô hôi những người Bác sĩ đứng bên cạnh cũng k thua gì.

"Ông nói gì đi chứ? Cô ấy mà xảy ra chuyện gì thì cái bệnh viện này tôi sẽ không để yên đâu" Hắn lạnh lùng la lên mắt kiêu quát.

" Thật Ra là.... Cô ấy mất quá nhiều máu với lại nhóm máu của cô ấy là nhóm máu AB nhóm máu hiếm nhất bệnh viện chúng tôi đã dùng hết số máu đó cho cô ấy nhưng vẫn không đủ " Ông viện trưởng ngập ngừng

Hắn nghe vậy liền dơ tay lên đánh ông ta nhưng bị Yen giữ lại.

" Tôi nhóm máu AB!!! " Yen lên tiếng

Về mặt ông viện trưởng lúc này sáng lên như vừa thoát khỏi cái chết.

" Vậy thì quá tốt rồi mời Thiếu Gia Giang vào trong để tiếp tục cuộc truyền máu cho tiểu thư " Ông nói

Vậy là buổi truyền máu mất hết 2 tiếng cuối cùng nó và yenn cũng được đưa về phòng hồi phục. Nó vẫn còn chưa tỉnh nên mọi người đều về. Nhưng hắn thì khác vẫn ngồi ở ghế ngoài, có lẽ hắn vẫn chưa quên được câu nói của nó " Nó ghét Hắn "

Hắn từ cửa nhìn vào muốn bước tới chạm vào nó nhưng hắn không thể, hắn không muốn cứ tiếp tục lún sâu vào cái thứ gọi là tình yêu.

Hắn đành đi ra khỏi bệnh viện và đến 1 nơi hắn cần GIẢI QUYẾT....

Yenn sau khi truyền máu cho nó cũng đã nhanh chóng phục hồi. Yen tỉnh dậy đến bên cạnh giường bệnh của nó. khẽ lấy tay hất đi những sợi tóc vàng đang nghịch ngợm trước mặt Dii Dii. Đôi mắt tím của Yen giường như đang mỉm cười khi được chạm vào nó. Bây giờ Yenn rất hạnh phúc.

Tại đường siêu tốc hắn cùng chiếc siêu xe Lamborghini Aventador Roadster màu đỏ phóng nhanh trên đường. Nhanh đến nỗi giường như sự hiện diện của hắn như 1 ảo ảnh.

Chiếc xe được dừng trước 1 quán bar. Hắn bước xuống xe với bao ánh nhìn.

Họ thì thầm. Có những cô gái thì mắt hình trái tim. Con con trai thì mắt chữ O miệng chữ A mà thôi

" Đó có phải Bạch Vương Thần nằm trong Lục Đại Thiên Vương Của Black không?" " Đẹp Trai QUá " " Thấy Yêu Ghê " họ xì xầm

Hắn bước vào quán bar rồi tự động mở cửa phòng Vip. Bước vào trong tất cả đều có mặt: Nhi, Ken, Bin, Yin, Doanh và Anh. Chỉ thiếu yenn mà thôi tất cả bây giờ chỉ có 5 Đại thiên Vương của Balck và 2 Vương BẢO Thủ của Black đó là: Doanh và Nhi. Bọn họ đều khác hắn trên trường. Khuôn mặt ai cũng lạnh lùng.

Cô bây giờ không phải 1 nàng tiểu thư nhí nhảnh trên trường nữa mà đã trở thành 1 nữ sát thủ của black lạnh lùng, cô mang trên mình 1 cái áo croptop màu đen có hình đầu sọ, khoác ở ngoài là 1 cái áo jean sát vai màu xanh nhạt. quần Port lưng cáo màu đen bóng ôm lại làm lộ ra 1 thân hình đầy đặn của cô. Mái tóc hạt dẻ được búi gọn lại để lại mái thưa của cô. Trên người cô bây giờ tỏa ra nồng nặc mùi sát khí.

Còn các chàng trai còn lại trừ hắn cũng vậy ai cũng có 1 phong cách riêng nhưng chung 1 điểm là phong cách ăn mặc lạnh lùng vì họ đều là 1 nhóm ng có địa vị lớn trong Bang Black. Mỗi người đều mang trên mình 1 sợi dây chuyền bạch ánh kim có chữ Black. Còn hắn vẫn mang bộ đồng phục của trường dính đầy máu của nó

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Nhóm cai trị Balck Lạnh

Tại Ngục Của Black

Tội hắn đi vào, trên dãy hành lang đen tối, tiếng la hét kêu gào của những ng dám đụng vào black và tội phạm của Bang khác. Không khí xung quanh còn khắc nghiệt hơn cả địa ngục. Những tên canh ngục cấp 4 cấp 3 chẳng khác gì những tên khát máu!! Họ dùng những dụng cụ sắt bén để hành hạ đối phương sống không được chết cũng không xong. Nhưng vừa thấy bọn hắn bọn họ đều sợ hãi cúi chào.

Tới dãy hành lang cuối có 1 cô gái bị nhốt vào ngục tối. Máu me đầy người nhưng ả vẫn chưa chết. Tay ả bị trói bởi 2 sợi dây điện cực tích. ả mang 1 bộ đàm phục nhưng rách rưới chẳng khác gì tên ăn mày, chỉ khác là ng ả không ngừng chảy máu. 1 chất giọng lạnh hơn Băng lên tiếng không ai khác ngoài hắn.

" Tiêm thuốc đông máu lại cho cô ta:)) Ta không muốn cô ta chết dễ dàng vì bị mất máu như vậy " Hắn lạnh lùng nói mặt đầy tà khí.

Tên cai ngục nghe vậy liền lấy 1 kim tiêm ra tiêm cho ả Nguyễn Mẫn.

" Buông Ra " ả Vùng vẫy nhưng cũng vô ích

Lúc này cô nhìn thấy Ả như vậy liền nghĩ đến nó. Cô bước tới 1 cách bình thản, lấy tay nắm lấy tóc ả lên như cách Ả đã làm cho nó.

" Khốn Nạn mày buông tao ra:)) Mày biết tao là ai không hả:)) " Ả tròn to mắt gào lên

" CHó thật:)) Mày im mồm cho tao " Vừa nói xong cô cho Ả 1 cái tát, cái tát của cô chứa đầy sự tức giận làm cho Ả xanh mặt. Dấu tay của cô trên mặt Ả từ màu đỏ chuyển sang màu tím đen.

Anh nhìn cô không chút bất ngờ, vì anh biết những ng trong Black đều đc huấn luyện 1 cách tàn nhẫn và họ đều dùng khuôn mặt thứ 2 trong Bang đó là khuôn mặt Tàn Nhẫn, Vô tâm và Lạnh lùng.

Và cô cũng vậy cô đang sử dụng khuôn mặt thứ 2....

Nguyên Mẫn Cố gắng quay đầu lại Ả giả tạo khóc nức

" Hicc.... Vương Thần Ầ cứu emm với " Ả ta làm bộ đáng thương rồi nói kiêu thân mặt * MinnEmm: Trời ơi Giả Tạo quá chị eeiii "**

* Nguyên Mẫn: Kệ Tao Mày Cút "**

* MinnEmm:..... "**

Hắn nhìn ả đôi mắt càng trở nên tối đen " Lột da ả ta ra không để ả ta chết:)) Tiêm lượng thuốc đông máu lớn nhất cho tao " Hắn tàn nhẫn nói

Cô cười nhạt rồi bước ra khỏi ngục.

Còn Ả Nguyên Mẫn Đờ ng trước lời nói của hắn. Ả lại gào lên

" Các người được lắm:)) Bang Alge sẽ không tha cho các người hãy nhớ kĩ đấy " Ả Laa lên

Cả Đám rời đi mặc kệ Ả có la gào.

Bin: " Rồi có định thả cô ta ra không "

Hắn:" Chuyện đó là quyết định của một người"

Mọi ng đều im lặng trước câu nói của hắn! Có lẽ vì ai cũng hiểu ý hắn nói cả.

* MinnEmm: Là sao tác giả ta chẳng hiểu gì í -.- *

TG: M ngu quá làm sao hiểu?? haha

*MinnEmm: Vậy tác giả hiểu à? *

* TG: Hỏi câu dư thừa v? Tất Nhiên là..... Không "

* Minemm Cầm chổi rượt tác giả:))*

Tác Giả: Sr mấy fenn theo dõi truyện nhaaa tại t bí ý tưởng quá nên hôm nay viết ngắn thôi hichic ai có ý tưởng gì bình luận cho t biết với:

Cấp 2: Tuy Mạnh nhưng họ vẫn chưa đạt đến cấp 1 nên họ thuộc Nhị Vương BẢO Thủ: Nhi Và Doanh. Họ cũng có 1 gia thế khủng nhưng không bằng tụi hắn. 2 người này cũng biết chơi vũ khí như bọn hắn nhưng lại thua về võ thuật và cách làm vũ khí, chế thuốc. IQ của họ là 450/450 = Nó. Trong thế giới ngầm họ có vai trò sát hại những tên không có quy tắc. như là cánh tay phải của Black. Trừ khi có trận nào quyết liệt bọn hắn mới ra mặt cùng họ.

Cấp 3: Thủ cai vệ: Người đưa thông tin của các Bang khác về Black, thường dùng làm gián điệp cho Black, Họ cũng tài năng, võ thuật vũ khí cũng đủ hạ một nửa Bang khác. *Tất nhiên là thua cấp 1 và 2 *

* MinnEmm: Khoan đã @@ Cấp 3 mà có thể hạ nửa Bang không lẽ 1 và 2 làm tuyệt chủng hết các Bang còn lại hả @@ *

* TG: Hmm...Chịu thôi!! Thử rồi biết:>*

Cấp 4 là cấp cuối cùng: Họ là những nhà phán đoán> Họ biết dùng kế hay, nhưng lại không giỏi về võ đạo cho lắm, những người này thường là những thành viên mới gia nhập Black> họ được đào tạo, giỏi dùng Bom.

Những Chương Sau Chắc Chắn Sẽ kịch tính hơn mong các bạn ủng hộ!!!

Ai đọc để lại comment dùm minnn ><

Cảm ơn những bạn ủng hộ mình

Lô Vy Vy

Hằng Đoàn

My Huyền

Nam cung tùy tâm

đây là những bạn để lại comment!!!

Cấp 1: Mạnh Nhất: Lục Đại Thiên Vương đó chính là 6 người: Hân, Anh, Bin, Zin, Ken, Yen. Họ đều là những ng có thể lực khủng nhất trong thế giới ngầm. Tất cả đều tài giỏi tàn nhẫn ngang nhau. Họ đều biết chơi các loại vũ khí. không có loại nào có thể làm khó họ. Nếu họ gây tranh chấp chắc chắn thế giới ngầm sẽ hỗn loạn lên. Nhưng giữa bọn họ chúng ta sẽ không biết phân thắng bại.* Nhưng chắc chắn là họ sẽ không bao giờ cãi nhau đâu * IQ của họ đều là 500/500

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Khoảng cách đôi ta

Reng Reng.

Ông quay sang nhìn hân, hân rút điện thoại ra trên đó là số Yen

" MÀy tỉnh rồi đó à " Hân lạnh nói

" Tỉnh hết rồi cả tao và Di đều đang đợi mn đây " Yen âm áp trả lời chất giọng rất hạnh phúc như mới vừa nhận lại được ng thân.

" Ừ " Hân lại lạnh lùng đáp

Vừ nói xong hân tắt máy.

Tất cả bộ họ đều nghe thấy cuộc trò chuyện của hân và Yen. Họ vội đi Thay lại bộ Đồng phục tao nhã trước kia. Bây giờ nhìn họ mới ra dáng những bọn học sinh tinh nghịch ngây thơ. Đường như hình ảnh sát thủ lạnh lùng tàn khốc trước kia của họ chỉ là tưởng tượng.

Trên đường cao tốc

7ng 6 chiếc xen moto SD4876, mỗi ng 1 chiếc xe một phong cách khác nhau.

Cô và ANH cùng chạy chiếc xe siêu tốc moto màu đỏ tràn đầy nhiệt huyết, Họ phóng nhanh trên đường. Còn hân sở hữu cho mình 1 chiếc xe màu xanh. Nhưng màu xanh của hân không khiến ng khác cảm thấy yên bình dễ chịu ngược lại còn khiến như có cảm giác đóng băng.

zin, ken, bin, doanh đều là xe màu đen nhưng kiểu xe lại có cấu tạo khác nhau tạo nên 1 phong cách tuổi trẻ nổi bật.

Không bao lâu cũng đến bệnh viện nổi tiếng nhất nước.

Tại phòng Vip vàng 201

Vừa thấy bọn hân yen liền vui vẻ chạy đến ôm như 1 đứa con nít, tính ôm hân nhưng lại bị hân hất ra 1 bên. Tui thân quá yen mặc kệ hân bay qua những đám bạn còn lại ôm trừ Cô. tất nhiên là vì Anh không cho yen ôm cô.

Cô bay đến bên giường bệnh của nó vội ôm nó vào lòng.

" Trời ơi! Cuối cùng mày cũng tỉnh lại rồi hic hic " Cô ôm nó làm nũng về mặt mếu máo

Nhưng còn nó, nó đang nhìn vào đôi mắt khác, 1 đôi mắt băng lạnh nhưng làm cho nó mơ hồ.

Đôi mắt tím ma mị đang đối mắt với đôi mắt xám của hân. Tựa như 2 đôi mắt đang chìm 1 thứ gì đó.

Hân đứng lặng lẽ nhìn nó như 1 pho tượng, hân đang cố giữ khoảng cách với nó.

Cô mãi Không thấy nó trả lời nên đành buông nó ra rồi nhìn nó lắc lắc gọi.

" Ê Diiii diii dii " Cô nhìn nó

" Hà hà sao " Nó bắn mình vội quay sang nhìn cô.

Ai cũng tập chung đến nó. Đã vậy cô còn chọc nó.

" Mày làm gì mà tao gọi không nghe á? đang bị anh nào hút hồn à? " Cô nhìn nó rồi châm chọc

Anh thấy vậy vội thêm mắm vào " Còn ai nữa? Dĩ lúc này thì chắc chắc đang nhìn..... Hấn " Anh vừa nói vừa chỉ tay vào hấn.

Mọi người trong phòng ồ lên chỉ có riêng Yen là mỉm cười nhẹ nhàng nhìn nó.

Còn hấn, hấn vẫn không tí biểu cảm đứng như pho tượng. Bỗng hấn cất tiếng

" Có bệnh nhân bớt Ổn ào đi " Nói xong mặt kệ ánh mắt của tụi Bin, ken, Zin, Zen mà hấn bước đến ghế sofa gần đó ngồi lướt điện thoại.

Căn phòng tràn ngập niềm vui khi mọi ng cùng nó nói chuyện nhưng chỉ có hấn là ngồi riêng và có 1 ng nữa đó là Doanh.

Từ lúc hấn và nó nhìn nhau thì Doanh đã đề ý! Cậu ta khó chịu nhưng đành nuốt đi sự khó chịu đó mà trò chuyện cùng nó.

Tuy hấn ngồi mất nhìn màn hình nhưng hấn cũng đề ý đến từng cử chỉ của nó. Và hấn bất giác nó đã lén nhìn hấn. Tim hấn dường như đứng lại khi ánh mắt của nó tình cờ bắt gặp qua nhau khoảng 1s.

Chỉ 1s thôi đã khiến trái tim băng của hấn tan chảy. Nó vội liếc qua chỗ khác, mặt đỏ như trái và chua. Và hấn cũng chẳng kém gì!! Hấn cũng xấu hổ nhưng khuôn mặt vẫn cố gắng giữ được nhiệt.

Đang uống tách trà thì

Bỗng nhiên hình ảnh đó hiện về trong đầu hấn! Người con gái hấn xem là tất cả đã phản bội hấn.

Kỉ ức của hấn

#Em yêu Anh Bạch Vương Thần!!! Anh cũng yêu emm. Thu Nhã#

Cô.... Cô sao lại dám phản bội tôi!! em...#

1 loạt hình ảnh trong quá khứ quay về Thu Nhã người con gái hấn từng yêu, đã từng đặt hi vọng. Bây giờ hấn không muốn yêu 1 ai nên chắc chắn hấn sẽ không đến gần nó để rồi hấn lún sâu mà cái thứ được gọi là Hố Tình Yêu.

Hấn đập tách trà, Những mảnh vụn tách trà vỡ ra văng vào tay hấn. mặc kệ tay hấn chảy máu hấn vẫn quay lưng bỏ đi. Mọi ánh mắt hướng về hấn.

Nó vội đứng dậy định đuổi theo nhưng vết thương vẫn chưa bình phục.

"Cẩn Thận " Yen đỡ nó lo lắng

" ANH ta...? " Nó nói rồi chỉ tay ra cửa định hỏi thêm về điều gì nhưng lại bị cả bọn cắt ngang nói.

" Không sao đâu, cậu ta chắc có việc " Bin nói nhưng thật ra lại nghĩ khác, ai cũng có chung suy nghĩ với Bin trừ nó.

" Anh ta có việc cần làm quá vậy không -.- đập vỡ ly luôn " Nó tức giận nhíu mày

Còn mọi người vẫn im lặng chỉ biết thờ dài rồi lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Cổ tay áo

Cuộc nói chuyện cũng kết cuối cùng cũng đã được 7h30 rồi.

Mọi người đã về chỉ còn nó và Yen. Nó nhết nhất khuôn mặt lộ ra chút mệt mỏi nó đành chọt chọt mắt ngủ ngon lành. Còn yen nhìn thấy nó như con heo tham ngủ chỉ đành lắc lắc đầu rồi ngồi làm việc.

Nó Ngủ, Nó lại mơ thấy mẹ

Nó đang đứng tại 1 vườn hoa bách hợp nhưng những đóa hoa bách hợp này đều là màu tím, màu tím u buồn như đôi mắt của nó. Nó thấy 1 ng phụ nữ trung niên mang 1 chiếc váy màu trắng dịu dàng mỉm cười với nó.

"Mẹ đừng bỏ con nữa mẹ" Nó chạy theo nhưng chạy 1 hồi khoảng cách vẫn không được rút ngắn lại

Mẹ nó dần dần biến khỏi tầm nhìn của nó. Nó vô vọng gào thét. Lập tức những đóa hoa bị xạm đen thay vào đó là những cây gai sắt nhọn trỗi lên đâm thẳng vào nó.

Cảm giác đau đớn ủa về, chất lỏng màu đỏ trên người nó theo đó cũng lan dần ra.

Trở về với thật tại

Tâm mi nó nhú lại, nước mắt chảy từng con. yen vừa thấy liền chạy đến bên cạnh.

"Dii dii em sao vậy?" Yen lo lắng vỗ vỗ nó

Nó bắt chọt mở mắt, hoảng sợ ngồi thẳng dậy ôm chặt lấy yen.

Dù yen không biết gì nhưng cũng xoa đầu nó nói "Không sao không sao là mơ thôi"

Vào lúc nó đau đớn thế này mẹ lại không còn bên cạnh nó vỗ về nó.

Được 1 lúc đã trấn an được tinh thần của nó bỗng có điện thoại run lên

also also face or Auu Black winnoww

Nhắc máy lên

"Chuyện gì" Yen hỏi

... Ng bên đầu dây bên kia cần Yen giúp đỡ.

Yen vẫn lo lắng cho nó định sẽ ở lại nhưng nó nhìn thấy yen như vậy liền biết Yen đang bận

"Em không sao anh cứ đi đi! em nghỉ một chút" Nó nhìn yen nói

"Em chắc chứ?" Yen vẫn lo lắng vuốt tóc nó như 1 ng a trai

Nó dường như nhận được sự yêu thương của yen mà lòng cảm thấy ấm áp, dường như Yen cũng là ng thân của nó.

"uhmmm" Nó mỉm cười bảo đảm

Yen nhìn nó rồi xoa đầu dịu dàng tin nó, lập tức Yen xoay ng mang áo khoác da màu đen vào rồi đi ra.

Yen như đã bị mặt nạ của nó lừa, nó không mạnh mẽ như vậy, lúc này nó bất lực lắm.

Có hai chân lại nó ôm đầu gối, nước mắt lại lần nữa tuôn ra, nó thường ngay như đã chết rồi. Bây giờ chỉ là con nhỏ lúc nào cũng biết khóc, thật đáng xấu hổ, mong rằng sẽ không ai thấy nó như vậy nhất là hấn.

Nhưng có lẽ điều nó mong muốn sẽ không được. Hấn từ đâu đã đứng ngay cạnh nó.

"E hèm" Hấn giả vờ ho

Nó bắn mình vội lau nước mắt nhưng đôi mắt vẫn còn đọng lại dấu vết đỏ hoe.

"Anh..." nó định nói gì đó

hấn xoay mặt qua chỗ khác rồi đưa tay áo ra cho nó

"Coi như tôi không thấy gì" hấn lạnh lùng nói

Nó hiểu ý hấn cảm xúc lại đột ngột dâng trào ra. Nó nắm lấy cổ tay áo hấn khóc đến nỗi ướt luôn cả phần cổ tay.

" đỡ hơn chưa? " hấn hỏi

" Uhmh " Nó gật gật đầu

Hấn nhìn nó xém phì cười vì lúc này nhìn nó như 1 đứa con nít được hấn vỗ về.

" Vậy tốt rồi " Hấn cười nụ cười dịu dàng lần đầu nó được nhìn thấy, dù nụ cười đó chỉ thoáng qua nhưng làm nó " đỡ tờ mờ"

Nhìn thấy nó vậy hấn cũng yên tâm, " Yên TÂM " bắt đầu từ khi nào mà hấn đã lo cho nó? Đúng vậy chắc chỉ là hấn xem nó như e gái thôi. hấn vẫn trốn tránh sự thật là hấn yêu nó.

Thấy nó vẫn đỡ nên hấn liền đổi chủ đề

" Em ăn gì không? Tôi mua " Khuôn mặt lạnh lùng nhưng giọng nói có chút lo lắng

Nó bây giờ giật mình, đã điều chỉnh lại trạng thái nên nó nhận ra nãy giờ toàn là hấn điều khiển nó. " Không cần " Nó nằm phịch xuống lười biếng

" Em không đói à? " Hấn vẫn thách nó

" Không đói " nó vẫn bướng bỉnh trả lời nhưng đáng tiếc có lẽ bụng không nghe theo chủ.

Rột rột bụng nó kêu lên

" Em chắc chứ? " hấn cười

Nó xấu hổ chui mặt xuống chăn" chắc kệ tôi đi " rất muốn nói câu đó nhưng lí trí không còn nghe theo cái bụng nữa.

" Tại anh năn nỉ nên tôi sẽ ăn " nó ngang nhiên đáp

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Ép ăn cháo

Hấn đi mua đồ ăn về cho nó vừa bước đến hấn dơ tay ra trước mặt nó

Nó nhìn vào thì có cảm giác bất an. " hà hà sao sao lại là cháo chứ?" nó mắt chữ O mồm chữ A nhìn hấn.

Hấn nhìn nó lạnh lùng nhún vai đáp lại.

" Cháo thì đã làm sao? em là ng bệnh mà!"

Nó xụ mặt phồng má làm nũng " Không ăn không ăn đâu Tôi ghét cháo "

Nó không biết rằng hành động nó vừa làm cho trái tim ai đó lỡ nhịp vài nhịp.

hấn xém phì cười trước hành động đó nhưng vẫn kìm lại được.

" Giờ em có ăn không hay để tôi dứt " hấn thách thức nó

" Noo noo tôi tôi ăn tôi ăn để đỡ đi " Nó dơ hai tay lắc lắc.

Nó cảm thấy bên cạnh hấn thật thoải mái, an toàn dù hấn có lạnh lùng cỡ nào. Nó ngồi ăn từng miếng cháo trông rất đau khổ còn hấn ngồi trước máy tính làm tài liệu gì đó. Vừa ăn cháo nó vừa nhìn hấn.

Nó nghĩ " anh ta lúc chăm chú nhìn còn đẹp trai hơn cả lúc bình thường nhì haizz kích thích người nhìn thật" nó vừa ăn vừa nhìn hấn lắc lắc đầu. còn hấn vẫn biết nó đang làm gì mà lên tiếng

" Có phải đẹp trai lắm không " hấn vừa hỏi vừa nhìn vào máy tính

Nó vẫn còn mê mẩn nên theo cảm tính mà trả lời.

" đúng rất đẹp..." nó vẫn say mê nhìn hấn cho đến khi hấn quay mặt lại nó mới chột giật mình. Nhận thức ra nó vừa nói gì vậy? đùa saoooo.

"Không không đẹp chút nào nhaa -." Nó hấp tấp la lên.

"Thật là không đẹp" hấn nhìn nó đôi môi mỏng nhếch lên 1 đường cong hoàn hảo.

"đúng vậy đúng vậy" nó gật đầu lia lịa khẳng định

"nếu không đẹp sao này h toi cứ cảm thấy có ai đang nhìn mình thế nhỉ?" Hấn nói thách thức nó xem.

Nó gật mình "Tôi...tôi không có nha" liên tục phủ định

"Này giờ tôi đã nói là em đầu mà" đôi môi hấn thoáng cchooocmim cười nhưng chỉ là thoáng qua. hấn cười vì sự ngu ngốc đáng yêu của nó. Nó thật sự rất đáng yêu.

Nó biu môi "Tôi chỉ sợ anh lại ảo tưởng" đôi mắt chuyển sang chỗ khác lảng đi

Trong phòng vip của bệnh viện ngập tràn tiếng nói tiếng cười của nó, hấn cũng cảm thấy ở bên nó rất vui vẻ.

"Đi thôi tôi đưa em đi đến 1 nơi" hấn nhìn nó nói rr gấp máy tính lại. nó bất ngờ nhìn hấn

"nè không phải anh định bán tôi đó chứ" nó chu mỏ

"Em là vô giá đối với tôi sao tôi lại bán chứ" hấn đứng lên nói 1 câu không nhỏ cũng chẳng to nhưng lại đđđurcho nó nghe

Nó đơ người... hấn vừa nói gì? có phải nó nghe nhầm. Mà chắc là hấn chỉ đang nói đùa thôi. 1 ng như hấn sao có thể thích 1 cô gái như nó được chứ.

"Hừ anh làm như tôi là của anh không bằng" nó đỏ mặt nói

hấn nhìn nó rồi bước tới làm nó cũng cảnh giác. gần bước tới giường bệnh nó ngược mặt lên thì phát hiện hấn và nó đang sát mặt vào nhau. nó không thể không khẳng định là góc nhìn gần mặt hấn sao lại đẹp như vậy. Tựa như 1 thiên thần lạnh giá nhưng lại khiến trái tim nó được sưởi ấm. Nó lấy lại tinh thần đẩy hấn ra.

"Này anh không..." chưa kịp nói xong nó đã bị hấn khóa chặt đôi môi. Nụ hôn lần này thật dịu dàng hấn như đang hút hết mật ngọt trong nó. hấn cảm giác như tham lam muốn được kéo dài hơn nữa. nó nkhoong phản kháng mà đơ người lại 1 lần nữa hấn hôn nó như vậy? rốt cuộc hấn đối với nó là gì? Nó lại đẩy ra

"đồ... đồ biến thái" Nó nhúm mày

"Chỉ là cảm thấy em nói nhiều nên trừng phạt thôi" hấn bình thản nói

"anh, cái đồ.... aaaa tức thật mà sao anh không có lí lẽ gì hết vậy! muốn trừng phạt chứ gì" nó ức chế đưa môi lên áp vào môi hấn

hấn ngạc nhiên nhưng phút chốc môi hấn có cảm giác đau rát. Nó buông ra.

"em cắn tôi?" hấn liếm môi như đang hút hết mật ngọt còn sót lại

"chẳng phải anh muốn trừng phạt hay sao?" nó nhún vai sau đó nằm xuống chồm chặn lại

"tôi buồn ngủ đi vs anh để lần sau nhá" Nói xong nó imm luôn bỏ mặt con người lạnh lùng đứng đó nhìn

"Em giỏi lắm Thiên Di" hấn lẩm bầm

hấn bước ra khỏi phòng. Nó lại cảm thấy mất đi thứ gì, thật khó chịu. nhưng nó lại bỏ qua cái cảm giác đó mà thiếp đi...

Minn: Lâu rr mới viết lại không ai ủng hộ mình hết vậy -.- xl vì lâu nay gián đoạn cây truyện. Từ nay mỗi ngày mình ra 1 chương nhé iuuu.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: 1 chút rung động và sự tổn thương

Được vài tuần nó xuất viện. Cả đám vẫn bồi bổ cho nó. Còn nó thì... 1 con nhỏ thích ăn nhưng gần đây nhìn đồ ăn của cả đám tấp vào cũng sợ mà bỏ chạy.

Sáng hôm nay nó bắt đầu đi học lại.

Tại nhà hấn. Hấn bước tới phòng nó.

"Này dậy đi " hấn nói

...

... Không một tiếng động.

Hấn bắt đầu thiếu nhẫn nại đành đập cửa đi vào.

Nó nằm ngủ trên giường như một chú mèo nhỏ mái tóc vàng xõa hai tay dụi dụi vào mắt.

"hơ hơ... chuyện gì vậy" nó mắt nhắm mắt mở nhìn hấn

hấn thấy bộ dạng của nó trông thật đáng yêu mà muốn phì cười. Xua đi hết cơn khó chịu mà nảy h nó bắt hấn đứng đợi ngoài cửa.

"Em không định dậy đi học?" Hấn đưa xát mặt vào nó nói.

lúc này nó mới chợt nhận ra người trước mặt mình là tên Bạch Vương Thành Biển Thái.

"Aaaaaaa..... Sao sao anh lại ở đây" nó quơ quơ tay.

"Đây là nhà tôi?" Hấn nói

"Ừ ha đúng r " Nó gãi gãi đầu như nhớ ra 1 gì đó.

"Á hôm nay phải đi học trễ giờ mất thôi " Nó nhận thức ra đâm đầu chạy thẳng vào toilet.

Hấn vẫn đứng đó vẫn ngắm nhìn hành động trẻ con của nó. rồi chợt mỉm cười. Hấn bị ngốc sao? điên thật sao hấn lại thích nó chứ. Không phải vì nó giống cô ấy mà là nó đang dần thay đổi hấn.... Hấn không muốn lại tiếp tục làm tổn thương ng khác.

Nó bước xuống nhà dưới. vẫn mang trên người bộ đầm phục trông đáng yêu. môi tô chút son đường. mái tóc vàng dài xoăn của nó được nó thắt qua 1 bên. đôi mắt tím ma mị khiến cho ng ta phải say mê.

Nó nhìn trên sofa thấy hấn đang gác chân lên bàn rồi nhâm nhi 1 chút cafe. đôi mắt của hấn như đang che đi 1 suy nghĩ nào đó khiến nó không nhận ra.

"Anh... chưa đi sao?" Nó nhìn hấn đầy ngạc nhiên.

"Đợi em " Hấn nhìn nó

Chỉ 2 chữ được nói ra từ miệng hấn thôi đã khiến trái tim nó lệch đi mấy nhịp. Nó cố lấy lại bình tĩnh chắc lời nói của hấn không có ý gì đâu.

"Được rồi....umm... Cảm ơn đi thôi" Nó ngập ngừng rồi xách cặp chạy ra khỏi nhà.

Từ lúc trên xe cho đến trường. chỉ có những tiếng im lặng im lặng và im lặng. Nó trên xe cảm thấy không khí rất ngột ngạt nên đành nói với hấn.

"Này anh có muốn nghe tôi kể chuyện cười không?" nó nhìn hấn.

hấn vẫn không đưa mắt nhìn nó nhưng vẫn đáp.

"Được " hấn nói

"Ngày xưa có 1 con heo đực chuyên đi làm tổn thương con gái nhà người ta. sau đó xuất hiện con gà cái, con gà cái rất rất ghét con heo đực nên lúc nào cũng phốt lờ heo đực. 1 hôm heo đực cứu mạng gà cái nhưng bị thương. Heo đực im lặng nhưng gà cái vẫn biết mà đến chăm sóc vết thương cho heo đực.y anh nghĩ thử heo đực có mất máu vì chết không?"

hấn nghe câu chuyện của nó như đang ám chỉ tới mình liền đáp

"tôi nhớ không lầm thì sau đó gà cái bị heo đực..." Hấn nhìn nó cười nham hiểm

Nó chợt nhận ra hấn định nhắc lại chuyện gì nên nhìn ra cửa sổ rồi hét lên chen ngang lời hấn

"Aaa tới trường rồi tôi xuống xe, chuyện đó sau này tôi kể tiếp nhá " Nó cười hì hì rồi mở cửa hai chân bốn cẳng chạy nhanh.

"Chạy trốn cũng tốt nhỉ?" hấn nói nhỏ giọng đầy thú vị.

Vậy là nó 1 mình đi trên dãy hành lang. Bao nhiêu người nhìn nó xì xầm to nhỏ.

" Cái con nhỏ đó là gì mà anh Vương Thần Phải quang tâm vậy" nữ sinh 1

" nghe nói là chị Nguyên Mẫn mất tích mấy tuần nay sau khi đụng độ với nó đó " nữ sinh 2

" thôi thôi không nên đụng tới con nhỏ đó đâu mày! ghê quá " nữ sinh 3

Nó vẫn nghe vẫn thấy nhưng vẫn mặc kệ nhưng khi nghe đến từ Nguyên Mẫn mất tích thì nó có cảm giác không tốt nên chạy đi tìm Nhi. trên đường đi tìm nhi nó có đi ngang qua phòng hội trường. Là phòng của bọn hần. nó chợt nghe thấy tiếng 2 người rất quen thuộc nó đứng phía sau bức tường.

Thì ra là hần và Khả Doanh.

" Tôi hỏi anh có thật sự thích Dii Dii không nếu không cách đối xử của anh dành với Dii Dii lại giống như anh từng yêu..." Cậu định nói tới ai đó nhưng bị hần đấm 1 cái.

nó thấy định chạy vào nhưng lajinghe hần nói bắt chợt chân nó cứng lại. "

" Dii dii và cô ấy khác nhau! " Hần đáp

Cậu nhìn hần rồi lấy tay lau vài giọt máu còn đọng lại trên môi vì bị hần đánh.

" Khác nhau vậy anh có thật sự thích dii dii không hay chỉ là chơi đùa như những cô gái khác?" cậu cười nhếch mép

Dii dii vẫn đứng đó vẫn sững người, hồi hộp chờ câu trả lời của hần.

Lúc này hần ngập ngừng không biết trái tim hần đang nghĩ gì.

" Đó là chuyện của tao không cần mày xen vào? với lại nếu bây giờ Dii dii thích tao thì mày sẽ ra sao? mày sẽ hiểu được cảm giác lúc trước của tao, tao sẽ khiến cho mày đau khổ cũng như lúc mày cướp cô ấy từ tay tao" hần vô thức nói để chọc tức cậu nhưng hần không hề biết lời nói của hần như những mũi dao găm vào tim nó

" Ồ đó là do anh không giữ được chị ấy mà thôi " cậu cười.

Nó đứng ngoài nghe nước mắt không tự chủ được mà chảy. Nó lấy tay che miệng lại để không tạo ra tiếng nấc. Thì ra thì ra từ trước đến nay là nó ngộ nhận. hần chỉ dùng nó làm công cụ trả thù doanh. Thì ra trước giờ nó không có vị trí trong tim hần. Thì ra... là nó ảo tưởng.

" Ủa dii dii mày làm gì đứng đó vậy " Thanh nhi vô tình thấy bóng dáng nó nên la lên và tất nhiên hần và cậu đều nghe.

Dii Dii sững người liền cúi đầu để che những giọt nước mắt.

" Tao tao vô tình đi qua đây thôi. " Giọng nó nghẹn ngào.

Bây giờ nó chỉ muốn thoát ra khỏi chỗ này. Thật ngột ngạt thật khó chịu. Tim nó lại 1 lần nữa đau lắm.

Cô thấy có điều bất thường từ nó nên bước tới.

" Mày..." Thanh nhi vờ nói vừa bước tới khiến cho nó lùi ra sau bất chợt đụng vào lồng ngực ấm áp của ai đó thật quen thuộc.

Đụng trúng ai đó nên nó quay người lại ngược mặt lên nhìn là hần.

" Emm... Anh.." Hần muốn nói gì đó nhưng cổ họng bị cứng lại bây giờ dù có giải thích nó cũng không tin.

Bỗng hần nhìn thấy khuôn mặt đầy nước mắt đôi mắt đỏ hoe vẫn còn nhưng ngấn nước mắt chảy không ngừng. đôi mắt tím ma mị đã u buồn hơn trước. Hần nhìn nó mà tim quặn lại. Đau lắm... xót lắm nhìn nó mà hần chỉ muốn dơ tay lau những giọt nước mắt nhưng với tư cách gì? Là 1 ng tổn thương nó ư?

" Anh... tôi thật sự không muốn nhìn thấy anh nữa." Nó hét lên rồi chạy

" Dii dii " Cậu thấy nó tim cũng đau không kém rồi chạy theo.

cô vẫn ngơ ngác.

" Có chuyện gì xảy ra sao? " cô nhìn hần

" Mau đuổi theo dii dii, đi đi cô ấy không ổn đâu " Giọng nó hần ngày 1 lạnh mang đầy chua xót.

MinnEmm: Hello hôm nay viết dài hơn tí để mb đọc nè:<< Bù lại những ngày quaaa ai đọc để lại dấu chấm đi nhaaa

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Gạt bỏ cảm xúc

Nó Chạy Đi, vẫn cứ Chạy cảm giác lần này thật giống với lúc nó đến bệnh viện. Cứ chạy không biết nơi đâu mới là điểm dừng. Đột nhiên nó rơi vào 1 vườn hoa hướng dương. Trước mắt nó cảnh vật thật mộng mơ những cơn gió nhẹ thổi qua mái tóc của nó cũng không xoa dịu được nỗi đau từ trước đến nay. Tại sao? Mọi thứ đều bắt công với nó.

1 giọt rồi 2 giọt nước mắt cứ rơi nhưng đôi môi vẫn mỉm cười. Cười với 1 niềm chua xót như đang cố gượng ép bản thân phải vui lên. Nhưng có lẽ không được.

Hắn đứng đằng sau bụi cây nhìn lòng có chút quặn lại? bị sao thế này. Bước chân cứ không tự chủ rr bước về phía nó nhưng cũng nhanh chóng khựng lại vì có 1 ng con trai khác đang ôm nó vào lòng. Đó là cậu cậu đang ôm nó vào lòng để xoa dịu nỗi đau cho nó nhưng nó ngày 1 khốc to hơn. Vô thức suy nghĩ nó lóe lên chưa đủ... Không phải cảm giác này.... không phải mùi hương đó... giả như cậu là hắn thì hay biết mấy.

Có phải nó thật ngốc đã bị tổn thương đến vậy nhưng vẫn mù quáng sao?

Hắn vẫn đứng đó nhìn đôi nam nữ đang ôm nhau. khuôn mặt lại vô cảm quay đi. Hắn... trong lòng chỉ có ng con gái ấy vì vậy không nên yêu nó, hắn phải đợi cô ấy quay lại. Nó không thuộc về hắn hay thế giới của hắn. tình cảm này không nên có mới đúng

Bóng hắn khuất dần.

"Dì Dì em ổn chứ " cậu lấy tay nâng cằm nó lên nhìn dịu dàng.

"ừm " Nó nhìn cậu bằng đôi mắt ngấn giọt lệ, nó vẫn hiểu được tình cảm của cậu dành cho nó, cậu dịu dàng tốt với nó như vậy nhưng nó lại có có tình cảm với cậu, nó thật đáng trách.

vẫn chìm trong suy nghĩ.

"Dì Dì hãy để anh có tư cách để bảo vệ em! tên đó không đáng để em khóc " Cậu xoa đầu nó

Nó giật mình, đúng đúng là nó không nên trôn tranhs cậu nữa.

"Được em.. em sẽ cho anh 1 cơ hội và em sẽ từ từ thích anh, từ từ gạt bỏ tên đó " nó gượng cười về mặt mếu máo.

"Ngốc! Anh sẽ bảo vệ em, chỉ cần anh thích em là được rồi" Cậu cười

những chuyện xảy ra với nó, Nó thật may mắn... may mắn trong sự đen đui của ngày tận thế.

được 1 tuần quen nhau thì ai cũng biết nó và cậu đang yêu nhau, và 1 tuần chưa hắn không đến trường hay về nhà nghe nói hắn qua Mỹ để giúp ông Bạch. Và hôm nay Chủ nhật ngày mà hắn trở về.

Suốt 1 tuần cứ ngỡ là đã quên được hắn. Nhưng khi bước xuống cầu thang thì chạm mặt hắn. 2 đôi mắt nhìn nhau khiến tim nó thất lại. Hắn bây giờ để tóc đầu nắm được nhuộm lại màu đen, mang trên người áo sơ mi trắng được mở hai nút phía trên hở ra bộ ngực rắn chắc, và mang chiếc quần jean xanh đen. tay bên phải là 1 cô gái Tây đang ồng eo bộ ngực. trên mặt lờ lợt son phấn.

"Oppa, cô ta là ai vậy " wendy ồng eo

Nó cười nửa miệng bước xuống đi ngang qua cô ta và hắn

"Em Gái tôi " Hắn lạnh lẽo trả lời

Nó khựng lại, phút chốc quay lại nói với wendy

"Em chào chị? chị rất may mắn khi quen được anh trai em " Nó vô cảm miệng thì chào wendy nhưng mắt lại liếc nhìn nó. Câu nói của nó như đang muốn chọc tức hắn. Hình ảnh đó rơi vào mắt ả Uwendy. Thấy có vấn đề nên:

wendy nhìn nó ngênh mặt "chị biết " sau đó khom người đưa nụ hôn nóng bỏng trao cho hắn.

Nó đỏ mặt rồi ôm chặt trái tim đang đau nhói lại cố gắng nhắc chân đi. Miệng vẫn lên tiếng

" 2 anh chị cứ thoải mái em đi "

Sau khi thấy Dii Dii đi hẳn đẩy wendy ra.

" Tôi Một cô về đi " Hẳn lạnh lùng quay người bước đi, trong túi lấy ra chiếc hộp màu hồng đựng sợi dây chuyền bạch kim. Có lẽ hôm nay là ngày sinh nhật nó hẳn về sớm để dành thời gian cho nó, nhưng khi về nghe được tin nó và cậu đang yêu nhau thì suy nghĩ đó phút chốc tan biến. khuôn mặt đẹp trai đầy chua xót của hẳn cũng khiến ngt thương tâm.

Nhưng ở đâu đó cũng có người không kém đau lòng. Ngồi giữa vườn co mình lại ngược đầu đôi mắt tím lại buồn rầu.

Mẹ... Sắp sinh nhật của con rồi

Mẹ sẽ bên cạnh con đó Dii Dii...

Ba cũng vậy hả mẹ....

ừm papa luôn bên cạnh chúng ta....

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Quà sinh nhật

Ngồi được 1 lúc bao nhiêu suy nghĩ đều hiện trong đầu nó, đôi môi vẫn mỉm cười. Những cảm xúc của nó đều thu vào tầm nhìn của hẳn, Hẳn đứng trước cửa sổ phòng nhìn ra vườn thì thấy nó.

Cầm điều thuốc trên tay lòng hẳn đau thắt. Nó dường như đang thay đổi hẳn,

Hẳn đi xuống bước ra phía vườn hướng nó đang ngồi. Trước mắt hẳn là hình ảnh 1 cô gái với mái tóc vàng được xõa ra uốn nhẹ. Mang 1 chiếc áo đầm màu trắng nhẹ nhàng tôn lên vẻ đẹp thuần khiết của nó. Nhưng đôi mắt tím u buồn như đang trong bóng tối vô hồn. đôi môi anh đào vẫn gượng cười. Cảm thấy ai đó đang nhìn mình nó quay lại.

" Anh...." Nó định nói nhưng hẳn bước đến nhẹ nhàng cúi đầu đặt trên trán nó 1 nụ hôn. Nó sững người tại sao? tại sao lại cứ luôn làm nó ngỡ ngàng. Lấy tay đẩy mạnh hẳn ra rồi đứng dậy.

" Anh đừng như vậy! " nó đưA mắt về hướng khác.

Hẳn nhìn nó khuôn mặt lại có chút buồn. hành động của hẳn lúc này chỉ là nhất thời. Hẳn thật sự không muốn yêu nó vì tim hẳn chưa quên được người con gái ấy. Cả 2 đều im lặng cho đến khi hẳn lấy ra 1 hộp màu hồng và đưa cho nó. Nó ngẩng người.

" Cầm lấy " lời nói có chút lạnh lùng nhưng tâm lòng rất chân thật.

" Đây là..." Nó chưa kịp nói thì hẳn quay người bước đi.

Nó từ từ mở chiếc hộp ra thì thấy sợi dây chuyền bạch kim... không lẽ hẳn biết hôm nay là sinh nhật nó. đang đắm chìm trong suy nghĩ thì tiếng chuông điện thoại vang lên

" Em chuẩn bị đi mọi người đang chờ em đó, anh sẽ qua đón em!" Khả doanh bên đầu máy bên kia nói với giọng ấm áp

" Được " Dii dii cố vui vẻ trả lời cậu

Dii dii vào phòng mang chiếc váy mà Thanh Nhi Cuẩn bị sẵn cho nó, Gia đình Thanh Nhi là tập đoàn thời trang thế giới cho nên chiếc váy đầm này cũng sẽ rất bắt mắt. Nhưng điều đó không làm nó vui hơn. Sau khi nó đã chuẩn bị xong thì cậu cũng đã đến.

Đi xuống dưới nhà thì nó đã thấy cậu và hẳn ngồi đối nghịch nhau trên ghế sofa, không khí rất căng thẳng. Nó bước xuống liền thu hút ánh nhìn từ hẳn và cậu. trước mặt tụi hẳn thì nó không còn là 1 nữ học sinh vui vẻ như mọi ngày mà là 1 nàng công chúa bước ra từ truyện cổ tích.

Nó mang chiếc váy màu trắng dài đến chân. Thiết kế sử dụng phom dáng cổ điển. Thân áo dùng chất liệu ren cao cấp kết hợp đính đá pha lê swarovski. Túng váy xếp ly nhẹ ở eo và phồng to dần ở đuôi váy đem lại cho nó mặc sự thanh lịch, sang trọng, bật lên vẻ đẹp mỏng manh nhưng ngọt ngào thuần khiết.

Khuôn mặt được nó makeup nhẹ nhàng không quá đậm. Tạo nên 1 vẻ đẹp tự nhiên. Mái tóc được nó uốn bồng bềnh.

cậu mang áo vest màu trắng từ trên xuống mái tóc được chẻ 2. Cậu bước tới nắm tay nó rồi đặt lên nó 1 nụ hôn trước mặt hắn. "Dĩ dĩ hôm nay em đẹp lắm"

Nó cười "Bộ thường ngày em xấu lắm sao "

"Không không em lúc nào cũng đẹp " Cậu nhìn nó dịu dàng

Nó nhìn hắn thì mới để ý hôm nay hắn cũng mang vest lịch lãm nhưng lại khác xa với cậu, bộ vest của hắn màu đen càng làm cho hắn ngày lạnh lùng hơn. Cậu dịu dàng bao nhiêu thì cũng như hắn lãnh khốc bấy nhiêu.

"Đủ rồi đi thôi " Hắn nói rồi lặng lẽ quay người bước đi.

Dường như thấy được sự khó chịu từ hắn cậu lại càng hưng phấn. Nó cũng rất thông minh nên biết cậu đang có ý gì.

Khả Doanh và Thiên Di cùng chung 1 chiếc xe của hắn.

Trong xe.

"Sinh Nhật vui vẻ nhé Di Di " Khả doanh khoát tay qua vai nó

"Quà em? " nó chìa tay ra rờ phông má lên

Khả Doanh bật cười trước hành động của nó rồi nói.

"Nụ hôn của anh? " cậu chọc

"Hừ ai thèm ng ta muốn có quà mà " nó lại liếc cậu

"Th được đợi tới đó rờ em nhắm mắt lại đi " Cậu cười

"Vậy là em cũng có quà haha " Nó cười rờ nhắm tịt mắt nói

"Được rờ bây giờ thì mở mắt ra " Cậu nó xong chìa tay ra trước mặt nó thả xuống 1 sợi dây chuyền bạch kim giống y như của hắn nhưng trên đó có khắc chữ Khả Doanh. Nó Nhìn sợi dây chuyền rồi gượng cười mấy chốc lại liếc qua người đang lái xe là hắn. Từ nãy đến giờ hắn nhìn qua gương chiếu hậu đều thấy tất cả, hắn tham lam muốn chỗ ngồi của cậu là hắn.

Bất ngờ được hình ảnh nó nhìn hắn cậu lại có chút chua xót. nhưng rồi cậu lại vòng tay qua cổ nó đeo dây chuyền cho nó. nó giật mình.

"Cảm... cảm ơn " Nó nhìn cậu. nhưng thật chất nó đang muốn cảm ơn hắn.

Hắn nhìn nó cũng hiểu câu nói của nó là dành cho ai, lòng hắn cũng ảm lại.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 20: Tranh chấp (1)

Sau khi tới quán bar nơi mà Nhóm black bọn hắn cai trị và cũng là nơi diễn ra tiệc sinh nhật, chiếc xe màu đỏ của hắn được dừng lại ngay cửa liền thu hút mọi sự chú ý từ mọi người.

Hắn và cậu bước xuống xe càng làm sự chú ý của các cô gái ở đó ngày càng tăng.

"Ôi đẹp quá "

"Anh vương thần của tao "

"Ý hôm nay anh Khả doanh bảnh thật "

... bao nhiêu lời khen ngợi không ngừng từ các cô gái cho đến khi cậu đi sang mở cửa cho nó xuống.

Hắn hướng mắt nhìn tới nó và cậu đang xát bên nhau. Lòng hắn ngày càng lạnh lại.

Nó nhìn từ xa bóng dáng thật quen, không ai khác là Á Wendy. cô gái mà nó đã thấy cùng hân.

" Ôi em gái cảm ơn em đã nhờ anh Vương Thần mời chị đến chung vui, sinh nhật VUI VẺ nhé " ả ta đưa mắt làm bộ mặt thân thiện nhìn nó.

Thật ghê tởm, ả ta đang diễn cho ai xem?

Nó cười nửa miệng rồi đi ngang qua Á ta rồi dừng lại nói

" Thật ra em chỉ Dư Thiệp mà thôi" Nói xong nó kéo tay cậu đi.

Hân sững người, từ khi nào mà nó trở nên mạnh mẽ đến vậy?

Quay lại với Á Wendy hình như ả rất giận nhưng vẫn cố kìm nén. Khi mọi người quay đi hân và cậu cũng vậy.

Thì ả đột nhiên la lên.

" aa sao em lại làm vậy " Á ngã ra phía sau ngồi phịch xuống đất

Nó quay mặt lại? vẫn không biết mình đã làm gì chưa kịp trả lời thì đã thấy hân bước tới dịu Wendy dậy.

" Sao em lại đẩy chị? chị đã làm gì em?" Á khóc

Nhanh chóng mọi ánh mắt đều hướng về nó mà xì xầm. Khoảng khắc lúc nãy nó không biết mình nên làm gì? Nó không biết chuyện gì đang diễn ra.

" Cô ta thật ghê tởm " Nữ sinh 1 nhìn nó r xì xầm với người khác

" Thôi mày ơi người ta vừa làm bạn gái mà vừa có mối quen hệ không rõ với anh Vương thần thì lên mặt đấy " Người kia lại nói

" Nghe nói chị Wendy mới là bạn gái chính thức của anh Vương nhà mình mà "

" Tội chị Wendy quá "

Mọi ánh mắt đều xia về nó, mọi lời nói như mũi dao đâm vào tim nó.

" em... " hân bước nhẹ đến gần nó

Cậu đứng trước nó che lại, " Các người im hết đi "

Nó cắn chặt môi, nó đã làm gì chứ? nhưng rồi nó bước ra trước nhìn hân

" Anh tin tôi không?" Nó ngược mắt nhìn hân

" Anh tin em nhưng mà... " hân định nói gì thì nó đã cướp lời.

" đủ rồi anh tin tôi là đủ rồi, bây giờ anh cứ lo cho bạn gái chính thức của mình đi " Nó quay lưng bước vào trong. theo sau là cậu. Tại sao nó lại không hỏi cậu? đối với nó hân quan trọng vậy sao.

Vừa bước vào

" Sinh nhật vui vẻ vợ iu! 1 ô hôm nay xinh hơn nhiều nhé " Thanh nhi từng từng nhảy trước mặt nó theo sau là các chàng trai đang cười nhìn nó nhưng vô thức nó lại bật khóc ôm chầm lấy cô, làm cho mọi người cũng hụt đi nụ cười.

" Mày sao vậy Dii Dii hả có chuyện gì vậy Vương Thần lại bắt nạt cậu sao? hay khả doanh, nè hai anh trả lời mau." cô nhìn 2 chàng trai sau nó

lúc đầu hân thấy nó khóc cũng sững người, tại sao người mà làm nó đau buồn đều là hân, tại sao người nó cười hạnh phúc lại không phải hân.

Hân dứt tay vào túi quần rồi đi vào góc tối nhất trong sảnh lạnh lùng thưởng thức những ly rượu Vang mặt cho ánh mắt của tất cả đang nhìn hân.

" Thật ra..." Cậu đinh nói

" Thật ra là mọi người làm tao xúc động quá đấy " lấy tay lau đi những giọt nước mắt nó gượng cười.

Không khí lại vui vẻ trở lại ai cũng tin vào lời nó nói, có lẽ nó cũng giỏi che dấu cảm xúc của chính mình.

Nhưng có lẽ ngoài hân ra còn có 1 người nhìn thấy được cảm xúc thật của nó đó chính là Yen. Người cùng sở hữu đôi mắt tím ma mị giống nó.

Yen lại gần nó

" Sinh nhật vui về" sau đó xoa đầu nó rồi đưa cho nó 1 chiếc hộp hồng đáng yêu.

hành động của Yen đều lọt vào mắt mọi người?Yen hành động quá khác so với những đứa con gái gần Yen.

Nó nhìn Yen trong lòng dâng lên cảm giác thân thuộc đến lạ thường.

Nó nhìn Yen Mỉm cười dịu dàng " A! Cảm ơn anh nhé " nhìn nó vui vẻ như 1 đứa con nít cũng khiến lòng ai đó cũng ấm lại đi.

Ngồi trong góc hắt một mình uống hết tất cả rượu trên bàn. Nó nhìn qua vẫn không thấy được khuôn mặt của hấn vì bị bóng tối che đi nhưng không che được không khí cô đơn bên hấn.

Nó không kim được bước tới thì bây giờ mới nhìn rõ. Hấn chỉ còn mang 1 áo sơ mi trắng, khuôn mặt lạnh tanh, được mở hai nút làm lộ cơ thể rắn chắc

Anh ta thật sự thật sự rất ngốc, tại sao lại phải như vậy.

" Đây " Nó nhìn hấn

hấn ngược lên " Là em... cuối cùng em cũng đến đây"

" Anh say quá rồi?" Nó nhìn hấn rồi cầm lấy ly rượu trên tay hấn

" Em đang lo cho anh?" Hấn vẫn khuôn mặt vô cảm nhìn nó

" Ai.. ai lo chứ " Nó xấu hổ phòng má nói

" Em vẫn không giỏi nói dối" Nói xong hấn cười nhạt rồi cầm áo vest bước ra khỏi phòng.

" Ý anh ta là sao chứ " Nó nói rồi chạy theo nhưng bị cây kéo lại

" em đi đâu vậy " cậu thật chất đã nhìn thấy nó và hấn và cậu cũng biết nó đang đi theo hấn nhưng vẫn cố tình hỏi

" Aaa em đi vệ sinh 1 chút "nó làm bộ gấp nhưng vô tình làm trái tim người con trai trước mặt thất lại.

" Vậy được..." cậu buông nó ra rồi để nó đi dần có lẽ trái tim nó không thuộc về cậu

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Không lẽ mình lại ngộ nhận

" Anh ta đâu rồi nhĩ " nó chạy quanh buổi tiệc đi tìm hấn mặc kệ bao ánh mắt bao lấy.

" Anh ta đang xay không biết là đi đâu nữa" Nó vẫn lăm lăm nhưng bước chân không ngừng tìm kiếm. Đi đến nơi tối nhất ở buổi tiệc thì nó thấy một người con trai, Là hấn. Bóng lưng của hấn vẫn thật lạnh lùng và cô đơn.

Hấn xoay mặt ra cửa sổ gió thổi qua làm cho vài cọng tóc được hất qua đôi mắt hấn. Đôi mắt thờ ơ, bất cần. Tay vẫn đút vào túi còn tay kia vát cái áo trên vai.

Nó từ từ bước tới.

" Sao lại ở đây một mình" Nó đang làm gì thế này tại sao lại hỏi hấn, nó đã bị hấn làm tổn thương như vậy mà vẫn mù quáng quan tâm đến hấn. Thật ngu ngốc.

" Tôi... xin lỗi " Hấn quay lưng lại bước tới đưa mặt gần tai nó thì thầm

Nó sững người hấn xin lỗi vì điều gì?

" Là tôi không tốt, là tôi làm em phải khóc, là tôi là em đau tất cả là tại tôi" Hấn vừa nói, khuôn mặt khiến người ta đau xót. Hai tay nắm chặt vào vai nó.

Nó nghe không nhầm chứ, hấn đang làm nó ngộ nhận ư? hấn lại có ý định làm tổn thương nó hả

" Tôi..y.." Vừa định nói gì đó hấn ngã vào bờ vai của nó

Nó ôm đỡ lấy hân. " Anh ta bị sao vậy chứ" dường như nó muốn nghe câu nói của hân.

bên phòng vip.

" Alo dii dii mày đâu rồi " Cô nói

Vừa nghe chữ dii dii mọi sự tập trung từ bọn kia đều dồn vào cô.

" Vương... tao có việc gấp nên phải về sớm mày và mọi người cứ ở lại chơi" Nó đành phải nói dối cô

" Gì lạ vậy hôm nay là ngày sinh nhật của mày mà" Cô nín nó qua cái điện thoại

" Tao thật sự có việc xin lỗi mọi người dùm tao nhé" nó năn nỉ

"Th được rồi còn việc gì nhớ mai kể tao nghe nhé " Cô hờn dỗi

Định nói gì đó với nhưng

Bíp Bíp

Nó đã tắt điện thoại

" con nhỏ này " cô chu mỏ nhìn điện thoại

Cô nói cho mọi người nghe. Được một lúc

" Nhắc mới nhớ này giờ Vương Thần Cũng chưa vào lại, không biết cậu ta trốn đâu rồi " Ken vòng tay gát chân lên bàn thắc mắc nói

Cậu nhìn lên không trung, có lẽ cậu đã biết nó về làm gì. Khẽ liếm đôi môi khô khốc. Tim cậu dường như bị lạnh lại.

" eyy từ lúc nào tao thấy cậu ta khác quá" Zin nói

Mọi người đều im lặng chìm đắm trong suy nghĩ riêng của mình.

Tại biệt thự

Khó lắm nó mới dúi được hân lên phòng.

Nó thấy người hân ướt đầm mồ hôi, Nên mở nút áo cho hân.

" tại sao anh t lại đẹp như vậy chứ -.- " Nó vừa mở vừa lắc đầu

" Sao lại nhìn chăm chăm tôi như vậy " Hân nhủ mày mở mắt nhưng đôi môi có vẻ đang mỉm cười

" Hà tỉnh rượu rồi hả? sao tỉnh đúng lúc vậy " Nó nhủ mày nói

" Để em dúi về " Hân vẫn ngây thơ đáp

" Anh giỏi lắm " Nó chu mỏ

" nếu anh tỉnh dậy rồi thì tôi quay lại bữa tiệc đây " Nó đứng lên

" Uii tự nhiên tôi chóng mặt quá chắc vẫn chưa tỉnh rượu em có thể ở đây chăm sóc tôi được không " Hân diễn trước mặt nó

nó như vô thức mỉm cười, từ khi nào dáng vẻ bá đạo, lạnh lùng của 1 nam thần như hân lại thay vào bản tính con nít như vậy.

" Được rồi chỉ hôm nay th, coi như lời cảm ơn từ quà của anh " rõ ràng nó đang lấy cớ để ở lại, tại sao lại có người mù quáng như nó chứ.

hân trong lòng rất hạnh phúc. Có lẽ hân đã từng đánh mất nó vì 1 sai lầm lớn. Có lẽ hân nên thú nhận tình cảm thật sự với. Chuyện của quá khứ là của quá khứ, Hiện tại người con gái làm hân thay đổi là nó. Người luôn bên cạnh hân cũng là nó, nên hân không muốn lại đánh mất người con gái mình yêu thêm 1 lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Chung giường

Sáng hôm sau:

1 chàng trai và một cô gái đang nằm trên cùng chiếc giường.

đó chính là hắn và nó. Hắn đã tỉnh dậy và vẫn còn nằm đó. Đôi mắt cứ nhìn vào cô gái bên cạnh mình

Đôi tay khẽ đưa luôn vuốt mái tóc mềm mại ấy, Môi bắt giác nở nụ cười. Là bắt đầu từ khi nào hắn lại có cảm giác hạnh phúc khi bên nó, trái tim hắn như được sưởi ấm

Tâm mi của nó nhú lại, đôi mắt bắt đầu hé mở. Nó còn mơ màng thì đã thấy khuôn mặt của hắn rõ ràng một, Nụ cười của hắn vẫn còn đó.

" Anh...anh sao tôi lại nằm trên giường chứ " Nó bật dậy khuôn mặt đỏ như cà chua

" Là đêm qua em tự lên đây cơ mà? " hắn nhìn nó và bộ đồ hắn đang mang khẽ mỉm cười

Nó nhìn lại trên người, nó đang mang chiếc áo sơ mi màu trắng của hắn. Vì tay áo quá dài khiến che phủ luôn đôi tay của nó.

Hồi tưởng lại tối qua

Nó đang dựa đầu vào giường hắn ngủ, trên người vẫn mang bộ váy tiệc. Nó chợt tỉnh dậy mơ màng đi vào toilet trong phòng hắn vớ đại cái áo mang cho thoải mái, khi nó mang vào vì áo sơ mi quá dài nên nó cứ nghĩ đang mang cái đầm. Nó lại tiếp tục đi ra. bản thân vẫn không nhớ đang trong phòng hắn.nên leo thẳng lên giường ngủ

...Ở hiện tại...

" À à hôm qua tôi cứ nghĩ là phòng tôi" nó gãi đầu cù xoa cho qua chuyện rồi vọt thẳng ra khỏi phòng

" Bỏ trốn hả? " Hắn ngồi dậy nhìn nó rồi mỉm cười.

Đến trường tại lớp nó

" nè nè hôm qua mày có chuyện gì mà về sớm vậy " Thanh nhi hỏi thức nó kể

" Tao... tao bị đau bụng hi hi" Nó cười

" Mày đừng nói dối nhé, Hôm qua Vương thần cũng mất tích luôn hay là...." Cô lườm ghẹo nó

" Tao... mày đừng có nói bậy nhé " Nó lườm lại cô mặt đỏ bừng

" Ôi tao đã nói gì đâu đúng là có tật giật mình mà, à mà hôm qua cho đến sáng nay tao thấy Doanh sắc mặt k được tốt lắm ý" Cô nhìn nó nói

Nó nhìn qua bàn cậu thì thấy cậu đang cúi mặt xuống bàn ngủ.

" Mày qua đó hỏi nó đi, giờ mày là nười yêu nó mà. Thôi tao đi tìm tên Nhất Tiểu Hàn chết bầm đó đây" Cô đứng lên vẫy tay đi

" Hạnh phúc quá haa "nó lườm cô rồi chu mỏ bắt chợt đứng dậy đi qua hướng cậu

" Nè Khả Doanh " nó nói

Cậu ngược mặt dậy. " Dii Dii hôm qua..."

" Em...Chuyện là..em xin lỗi đã bỏ về nửa chừng" nó ngồi xuống nhìn cậu, đôi mắt dịu dàng

"Ngốc. tại sao phải xin lỗi chứ. Anh tin em" cậu xoa má nó rồi mỉm cười

Giờ ra chơi.

" Dii dii xuống căn tin ăn thôi " cô kéo nó xuống theo sau nó là cậu

Bước xuống đã thấy bọn hắn ngồi đó, cantin rất đông, dường như mọi sự chú ý đều chú ý đến nó và hắn.

Nó đi sang ngồi vào ghế đối diện hắn nhưng nhanh chóng thanh nhiiii chạy đến ngồi.

Nó đành sang bên ghế bên cạnh hắn còn 2 ghế.

Nó cách hấn 1 cái ghế nhưng lại bị hấn kéo tay qua hướng mình để ngồi cạnh mình.

"Này anh làm gì vậy " Nó nhíu mày nhìn hấn

"Đề em ngồi ghế cao cho dễ ầu " Hấn nhìn nó cười

" ý anh nói tôi lùn đó hả " Nó phồng má rồi lườm hấn

" Là em nghĩ vậy " hấn nói nhưng đôi mắt lại nhìn lên bàn

" Anh là đồ mặt khi đáng ghét " Nó nói

" Em là đồ mặt heo " Hấn vẫn không thua cái lại, rồi đưa xát mặt thì thắm vào tai nó " tối qua kiểu ngủ của em quẹo rừ tôi lắm đó "

Nó đỏ mặt

" Anh... anh tooii không nói nữa." Nó nói xong rồi bực dọc keo 1 đồng thức ăn ra

" Nè em bị bệnh hả Dii Dii nhìn mặt em đỏ lắm đó " Ken chọc nó

" Bệnh xấu hổ hả? " Zen adua nói miệng mỉm cười.

" Được được các anh Giỏi lắm " Nó nói lườm hết cả đám rồi bỏ một mớ thức ăn vào miệng ăn cho đỡ tức

Cậu ngồi bên cạnh giường như thấy rõ biểu cảm của Dii Dii

" Em ăn từ từ thôi" cậu quan tâm nó rồi điệu dàng lau miệng cho nó

" ảm ơn..." nó ngậm một đồng thức ăn cố nói

" Bộ em là con heo chết đói lâu năm hả " Hấn liếc nhìn nó.

" ệ ôi ắc ó i ến anh" (kệ tôi mắc mớ gì đến anh) Nó lườm hấn

" Bộ 2 ng 1 ngày không cãi nhau là chịu không được hả " Cô lên tiếng lắc đầu

" Ai thêm cãi nhau với cô ta " Hấn nhìn nó rồi lè lưỡi

Hành động của hấn khiến tất cả ngạc nhiên, dường dường là Boss của Black lại có bản tính con nít như vậy ư.

"Ặ ặc... Ước...ước" Nó tái xanh mặt vùng vẫy tay chân

" Bị gì vậy mày " Cô nhìn nó

" Ước...." Nó nhìn mọi người cầu cứu

" Nè..." hấn chỉ tay nước ra nó liên bắt lấy uống.

" Cảm ơn, mày có biể tao sắp chết ghen k hả " nó lườm cô.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh, Vì Đó Là Định Mệnh!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.